سبيل

الكل في سبيل الحق

Sebil

herşey hak için

Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ● 6 Ocak 1978
Siyasî, edebî, tarihi, ilmî haftalık gazete ● 25 Muharrem 1398
Vilâyet Han Kat: 3 Nu: 204 — 207 Cağaloğlu — İstanbul

SAYI: 106 / BEŞ LİRA / BİR DM.

AJANLAR FAALİYETTE

CHP ANARŞİYİ CÂMİ'DE SÜRDÜRDÜ

kan bize de sıçradı!..

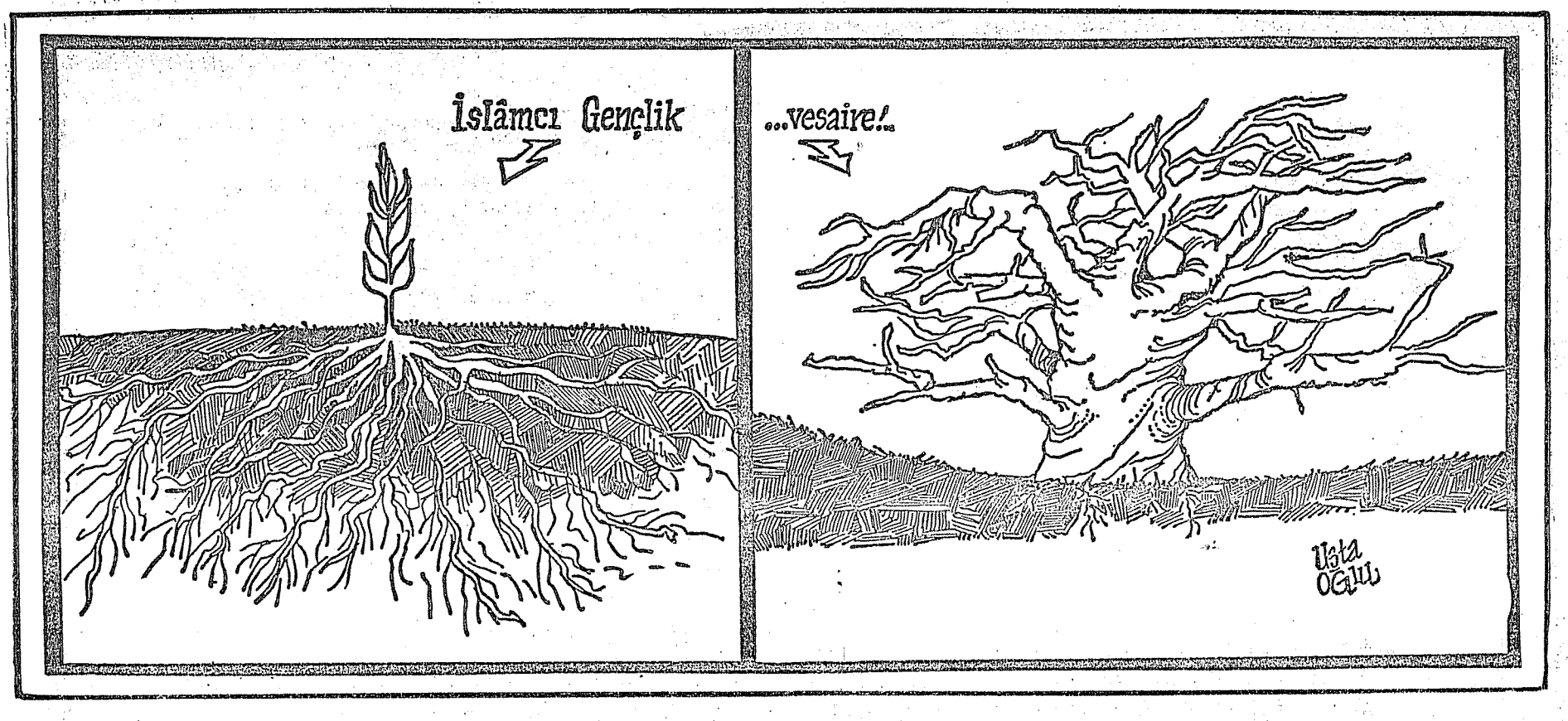

OKUYUCULARIMIZLA

hasbihal

Çınarın Filizleri kırılıyor...

Muhterem okuyucularımız;

Hâdiselerle yüklü bir haftayı daha geride bıraktık. Böylesine kesif hâdise trafiği içinde bizim için mühim olanı, İslâmcı gençliğe yönelen taarruzlar ve namlunun ucuna alınan dört imanlı genç kardeşimizdir...

Son derece karışık günler yaşıyoruz. Memleket tehlikeli bir mecraa girmiş bulunuyor. Elbette bu gidiş, İslâmcı kesimi de tesiri altına alacak. Zâten tek hedef onlar değil mi?

Dedelerimizin kellelerini dev şirerek düzenin kâşânelerini kuranlar İlâhî Adâlet'in huzurunda hesab verirken, geride bıraktıkları tohumlar, saçıldıkları mümbit arâziye rağmen cılız ve kurtlu boy atabildiler, kök salamadılar. Ne var ki, gövdesine balta darbeleri yiyerek parçalanan çınar, o muhteşem kökü ile filiz verdi. Ve gençliğimiz yavaş yavaş «yakın devirde kelleleri devşirilen nûr yüzlüler ahfâdı» olmanın verdiği eziklikten kurtulmaya başladı. Temeli pamuk ipliği ile tutturulmuş düzenin «Mutlak Hakikat» ile mukâyesesi yapıldığında aradaki uçurum bir kere daha görüldü ve tesbit edildi. İmanlı gençler, uçurumu geçmenin bir «cehd» mes'elesi olduğunu, bunun için icâbeden metodun «reaksiyoner» değil, «aksiyoner» dosyada bulunduğunu öğrendi, dosyanın kapağını açtı...

Kurşunla karşılaştı...

Buydu, İslâmcı Gençliği hedef tahtası hâline getiren.

Hakk uğruna, düzenin çanak yalayıcı eşkıyâsına uzattığı «tebliğ» eli boş kaldı, kırılmak istendi.

Düzenbazların barajında çatlaklar büyürken, «ha patladı, ha patlayacak» telâşı devâm ederken, hırçınlıklar, geceyarısı numaraları biraz daha arttı.

Ancak, bugün İslâmcı Gençliğin üzerine sinsice körüklenen belâ bulutları hepimizce malûm olan bir çevreden geliyor. Ve inananların nefes almalarına mâni olmaya matûf... Bu «çevre» kendisini dikkatle gizlemeye çalışmakta, çevirdiği dolaplara âid iz bırakmamaya âzami itina göstermektedir. Ne var ki, gidişâtı hiç de iyi değildir ve öyle anlaşılıyor ki, ateşle oynayan çocuk zekâsından ileri geçemeyecek bir kafa yapısıyla hareket etmektedir. Cephâneliğe kurşun sıkıldığında infilâkle karşılaşacağını bilemeyecek kadar eblehçe...

Durum gösteriyor ki, boy atmaya başlayan Çınar'ın Filizleri kurutulmak maksadıyla kırılmak isteniyor. Bugün için vazifelerimiz çok mühim. Teyakkuz hâlinde bulunmalıyız. Herkes, yakınında bulunan diğer kardeşinden haberdâr olmalı, kenetlenmeli...

Nihâyet, bilhassa gençlerimizi korumalı ve kollamalıyız. Onların azmini törpülemek yerine, pas tutmayan çeliğine su vermeli, bilemeliyiz...

Cümlemizin mücâdelesi mübârek olsun, hasımlarımıza Allah (c.c.) basiret ve hidâyet nasib eylesin. Âmin.

Allah'ın selâmı, bereketi, âtıfeti üzerinizde dâim ve attığınız her adım Rıza-yı İlâhi'ye doğru olsun, aziz okuyucularımız...

● **Recep Ali Akdoğan/Pendik—İstanbul:** Cenâb-ı Hakk, hak yolda size daha çok hizmet nasib etsin. Hakkımızdaki hislerinize ve SEBİL'e gösterdiğiniz alâkaya teşekkürler. Selâmlar.

● **MUSTAFA TOPRAK/URFA:** SEBİL'imiz hakkında beslediğiniz müsbet düşünce bizi mütehassis etti. Teşekkür ederiz. Kayıtlarımıza göre, postalamada bir aksama yok. Adresinizdeki ufak bir yanlışlığın buna sebep olacağını zannetmiyoruz ama, bilinmez. Düzelttik ve bahsettiğiniz eksik sayıları postaladık. Selâmlar, duâlar...

● **Mikâil Gün/İskenderun:** SEBİL'imize abone toplamak husûsunda gösterdiğiniz gayretler için candan teşekkürlerimizi arzederiz. Allah râzı olsun. Her kardeşimiz sizin gibi gayretli olsa SEBİL'in kısa zamanda bir günlük gazete çıkaracak imkânlara kavuşacağı muhakkaktır. Selâm ve sevgilerimizi sunar, çalışmalarınızın devâmını dileriz.

● **KEMAL EMİRGEN/SUŞEHRİ:** Adresinize postaladığımız gazeteyi, Almanya'dan Burhaneddin Öğütçü kardeşimiz göndermemizi istedi. Bundan böyle her hafta muntazaman postalanacaktır. Selâmlar.

● **Milay Çelikalp/Batı Almanya:** Darülaceze Müdürü Hilmi Şener, son derecede imanlı bir kardeşimizdir. Kendisiyle iyi görüşürüz. Ancak, istediğiniz vasıfta bir çocuğu evlâd edinebilmeniz için bizzat mürâcaatınız gerekir. Teşrifinizde size yardımcı olabiliriz. Selâmlar.

● **HAMZA ÇEVİK/KULU:** Abonenizi 105. sayımız itibâriyle Türkiye adresinize postaladık. Yurt dışında aksayan abone muâmeleleri malûmunuzdur. Bundan dolayı, kayıtlarımızda yalnız 55-78 sayılar arası abone ücretinin yatırdığınız görünüyor. Eğer 78-104'üncü sayılara âid ücreti yatırmış iseniz Türkiye için ödemeniz gerekecek. Selâmlar...

● **Hâmid Bakiler/Konya:** Gazetemiz hakkında izhâr eylediğiniz samimi his ve teklifler için candan teşekkürlerimizi arzederiz. Başyazarımız Kadir Mısıroğlu'nun Eskişehir Askerî Mahkemesi'nde görülen dâva ile alâkalı hâtıraları «Meçhûl Kahramanlar» serisinin nihâyete ermesinden sonra neşredilecektir. Mârifetnâme'nin ise müteaddid baskısı mevcuttur. Bu bakımdan bir kere de biz neşretmeyi düşünmüyoruz. Allah'ın, selâmı, rahmeti, bereketi üzerinize olsun, aziz kardeşim.

Sebil

Sebil'in 4.Cild ve CİLD KAPAĞI çıktı

başyazı

İSLÂMCILIK VE İSLÂMCI GENÇLİK ÜZERİNE DÜŞÜNCELER
— 3 —

Lider kadro ihtiyâcı

TARİHİMİZ dikkatle tedkik edildiğinde ortaya çıkan temel gerçeklerden biri de, milletimizin hududsuz bir ölçüde **«başa bağlı»** olduğu hususudur. Asırlarca otoriter (sultacı) idâreler altında yaşamış olmamızın tabiî bir neticesi olan bu keyfiyet, millî tarihimizin sayısız şehâdetiyle sabittir.

Yüz, yıla yakın bir zamandan beri, idârecilerimizin namlarına hareket ettiklerini iddiâ edegeldikleri milletimizin vicdan ve hissiyâtına ters tutumlarına rağmen bu vasfımız asla zaafa uğramamış, değişmemiştir. Biz, yine iyi başların idâresi altında iyi, kötülerin idâresi altında ise kötü olmaya namzed ve müheyya (hazır, meyilli) bir millet durumundayız. Ancak, bu durum, bugün içinde bulunduğumuz demokrasinin de hem bir icabı ve hem de, tabiî bir neticesi gibidir. Bu yüzden bütün demokratik ülkelerde de aynı temâyül görülmektedir. Gerçekten demokrasiye bir **«lider rejimi»** diyenlere hak vermemek elden gelmez.

Her hareketin muvaffakiyet veya adem-i muvaffakiyetinde en büyük pay, liderindir. Bu gerçek islâmî hareket için de gözden uzak tutulamaz! Fakat ne yazıktır ki; Türkiye'mizde mektepler elli yıldan beri bir nevî fabrikasyon sûretinde vasıfsız adam yetiştirmek hususunda birbirleriyle yarış hâlindedirler. Bu yönde her nesil bir evvelkinden daha da, kifayetsiz olarak hayata atılmaktadır. Bilfarz Namık Kemal nesli için umûmî kültür (irfan) çerçevesi içinde mütalea edilen herşey bugünkü nesiller için birer ihtisas mes'elesi hâline gelmiştir.

Bunun sebebi hayatı -binbir vecheden- kumar hâline getiren umûmî cereyanların nesilleri emek vermek ve zahmet çekmek temâyülünden uzaklaştırmış olmasıdır. Ticarete atılan, bir günde milyoner olmak peşindedir. Siyâsete giren birkaç yılda, başvekil sandalyesine oturmak emelindedir. Hatta ilim yolunda bulunanların bile gözü, çok kere -hak edip etmediklerine bakmaksızın- derhâl profesör olabilmektedir. Bu hududsuz iştihaları ve onların zahmetsizce, çile çekmeden tatmin edilmesi meyillerini pek de kınamaya imkân yoktur. Çünkü her sahada bu neticeleri bir takım sürpriz âmillerin tesiriyle elde edenlerin sayılarının çokluğu, diğerlerine de ümid vermektedir. Kısacası nesillerin âdetâ sabra, metânete ve bir çilenin haddesinden geçmeye ihtiyaçları kalmamış gibidir. Zira arzularına maâlesef bunlarsız de nâil olabilmektedirler!.

Her zümre için mevzuubahs olan bu keyfiyet, şahıslara nefsânî bir tatminkârlık sağlamakla beraber, faturası millete ödettirilen korkunç facialara sebep olmaktadır. Câhil profesör, tecrûbesiz siyâset erbâbı, yavaş yavaş kazanmadığı için parasını hazmedememiş bulunan yeni zengin tipleri, fiil ve davranışlarıyla millî ahlâk, iktisad ve siyâsette kapatılması güç rahneler açmaktadırlar. Bu durum, eskilerin ricâl yokluğu manâsına gelen bir tâbir olarak kullandıkları **«kaht-ı rical»** sözünün yüklendiği dehşete rahmet okutacak bir fâcia tablosu çizmektedir.

Davâsını tâbir caizse Hz. Yûsuf (a.s.) gibi kuyudan çıkarmaya mecbur bulunan İslâmcı Gençlik, bu çilesiz, zahmetsiz sabır ve metaneti gerektirmeyen ucuz neticelerin hiç birisine iltifat etmemek mecbûriyetindedir Zira o dünyanın en güç işine memurdur. Bütün cihana karşı, üzeri asra yaklaşan bir zamandan beri, siyah bir şalla örtülü ebedî gerçekleri gün ışığına kavuşturacak, onların ölümsüz bestesini, ayakta ruhsuz birer ceset hâline gelmis bulunan milyonlara bir iksir hâlinde sunacaktır. O bu, azametli dâvânın kahramanlığına taliptir! Kahramanlık sahtelik ve ucuzculuk kabul etmez. Bu yola sapılırsa gerçeklerin acı kırbacı er veya geç- suratlarda şaklar. «İslâmcı Gençlik»in etrafı ruhları zifirî karanlık, nâmütenâhî düşmanla kuşatılmıştır. Davâsını onlara rağmen düze çıkarmak mecburiyetindedir

Böyle bir mücâdelede serimalı halinde imâl edilmiş bulunan gençler hiç bir işe yaramaz. Ancak onlar arasından ilâhî bir siyânetle sıyrılıp kendisini kurtarabilen işe yarayacaktır. Bu gibiler arasından çıkacak ve kendilerini memuriyetlerinin gerektirdiği maddî ve manevî silâhlarla techiz yoluna girecek olan İslâmcı gençler, en evvel lider kadrolarını kurmaya mecburdurlar. Böyle bir dâvada lider kadronun yükleneceği mes'ûliyetin dehşet ve azameti ortadadır. Sahip olunması lâzım gelen üstün sıfatlar da, bu ölçüye göre hesaplanmalıdır

Bu sebepledir ki, İslâmcı Gençlik, Akıncılar, MTTB ve mümâsil teşkilâtlarda kitle psikolojisinin icabını kavramanın tâlimini sür'atle ikmal eylemelidir. Bu talimde temâyüz edenleri kıskançlıklara değil tahrik ve teşviklere muhatap kılmalıdır. Davânın ellerinde bir merhale daha ileri gitmesi mümkün ve muhtemel görülenleri, eteğinden geri çekmek değil, ileri itmek fazileti gösterilmelidir. Hatalar, yapıcı irşad ve ikazlara vesile kılınmalı, tahfif, tezyif ve tezlil sebebi yapılmamalıdır.

İslâmcı Gençlik sâir gruplardan farklı olarak doğru ve güzel hareket için müstesnâ bir mi'yara mâliktir. O da, Peygamber aleyhissalâtü vesselâm hazretlerinin davranışlarıdır. O'nun bize yüce Kur'an'ımızda bir **«nümûne-i imtisal»** olarak gösterildiği unutulmamalı, hayatı son derecede iyi tedkik edilmelidir. En güzel ve ideal davranışlar için O'nun hayatı nâmütenâhî müşahhas misallerle doludur. Bu tedkikat, Resûlüllah'ın her biri tek başına hidâyete vesile ve medar olabilecek vasıftaki mübârek ashabının hayatının incelenmesi ile ikmal olunmalıdır. Şartların zamanımız şartlarına yakınlığı sebebiyle millî tarihimizin gerçek kahramanlarının da elli yıldan beri yalan çamuruyla sıvanmaya çalışılan nurânî çehreleri hakkıyle tanınmalıdır.

Bütün bu fikrî hazırlığın arkasından, islâmî harekette lider kadroya dâhil olacakların şu dört vasfı -bugünün ölçülerine göre- ifrad sayılabilecek bir derecede hâiz bulunmaları da gerekir. Bunlar, ehemmiyet sıralarına göre şunlardır:

1. **Cömertlik**
2. **Cesâret**
3. **Zekâvet**
4. **Çalışkanlık**'tan ibârettir.

Bunları asgarî şart olarak hâiz olmak lâzım gelen İslâmcı hareketin lider kadrosunu bekleyen pek büyük hizmetler vardır! Gelecek hafta biraz da bunlar üzerinde duracağız. Ne mutlu şu her çeşit gafletin umûmîleştiği devirde İslâmcı Gençliğe lider olmak liyakatini iktisab yolunda bulunanlara!...

Kadir Mısıroğlu

DİNDEN TARİHİNA

M. ERTUĞRUL DÜZDAĞ

Târihimizin işâret taşları

Mevlid'den Osmanlılar'a kadar

«Tarihimizin İşaret Taşları» dört yazı hâlinde, fakat aralıklarla neşr edilecektir. İkinci yazı 1908 Meşrutiyeti'ne, üçüncü yazı ise Cumhuriyet'e kadar geçen vak'aları ve dördüncü yazı son devri içine alacaktır.

Maksat, sık sık zikri geçen eski vak'aları tarihteki yerlerine oturtmak ve son yüzyıl için bilgileri tazeleyip, gözden kaçmış mühim hususlara dikkatleri çekmektir.

571 **Hazret-i Peygamber'in doğuşu, mevlid.**
610 **İlâhî vahyin gelişi, peygamberliğin başlaması.**
622 Hicret.
624 Bedir savaşı.
625 Uhud savaşı.
627 Hendek savaşı.
628 Hayber seferi.
629 Mute seferi.
630 Mekke'nin fethi. Huneyn ve Tebük savaşları.
632 Hazret-i Peygamber'in vefatı. **Hz. Ebu Bekir'in hilâfeti.**
633 İrtidad isyanlarının bastırılması.
634 Hz. Ebu Bekir'in vefatı. **Hz. Ömer'in hilâfeti.**
635 Şam'ın fethi.
636 Yermük seferi, Suriye'nin fethi. Kadisiye meydan savaşı.
637 Basra ve Kûfe'nin kurulması. **Kudüs'ün fethi.**
638 Antakya ve Halep'in fethi.
641 Urfa ve Musul'un fethi.
642 Mısır fethinin tamamlanması. Nihâvent savaşı.
643 Trablusgarb'ın fethi.
644 Hz. Ömer'in vefatı. **Hz. Osman'ın hilâfeti.**
646 İran, Türkistan ve Eskişehirle kadar Anadolu'nun fethi.
649 Kıbrıs'ın fethi.
654 Rodos'un fethi.
656 Hz. Osman'ın vefatı. **Hz. Ali'nin hilâfeti.** Cemel vak'ası. Hâricîlerin ortaya çıkması.
657 Sıffîn savaşı.
658 Hakem vak'ası.
660 **Hz. Muaviye'nin hilâfetini ilân etmesi.**
661 Hz. Ali'nin Hâricîler tarafından katli. Şam'ın hilâfet merkezi olması. **Emevî devletinin kurulması (sonu: 750).**
664 Kâbil'in zaptı. Hindistan'a ilk akınlar.
668 Müslümanların Trakya'ya çıkması, **İstanbul'un ilk muhâsarası.**
670 Kuzey Afrika'nın zaptı.
674 İstanbul'un ikinci defa muhâsara edilmesi.
680 Hz. Muaviye'nin vefatı. **I. Yezid'in hilâfeti. Kerbelâ vak'ası.**
694 Haccac'ın Irak valiliği (694-714).
706 Azerbaycan'ın fethi.
708 Sind ve Pencap civarının zaptı.
709 Buhara'nın Müslümanların eline geçmesi.
711 Hindistan'da İndüs vadisine girilmesi, İspanya'ya çıkılması.
713 Pireneleri aşan Müslümanların Fransa'yı tehdide başlaması. Semerkant ve Fergana'nın zaptı.
716 Balear adalarının zaptı.
717 İstanbul'un Müslümanlar tarafından üçüncü defa muhâsarası, Arap câmiinin inşası. **Hz. Ömer bin Abdülaziz'in hilâfeti (717-720).**
718 Yaşayan **son sahabe Ebu Tufayl Âmir'in vefatı.**
72 İstanbul'un dördüncü defa muhâsarası.
724 Gürcistan'ın zaptı.
725 Güney Fransa'da Carcassonne'un zaptı. Mutezile fırkasının çıkması.
746 Abbâsî hareketinin başlaması.
747 Horasan'da Ebu Müslim'in Abbâsiler adına isyanı.
750 Emevîlerin yıkılması, **Abbâsî hilâfetinin ve devletinin kurulması (sonu: 1258).**
756 Kaçıp kurtulmuş olan Abbâsî şehzadesi Abdurrahman'ın Kurtuba'da, **Endülüs devletini kurması (sonu: 1031).**
758 Çin kıyı şehri Kanton'un denizden zaptı ve İslâmlığın Çin'e girmesi.
762 **Bağdad** şehrinin kurulması ve merkez olması.
767 **İmam-ı Azam Ebu Hanife'nin vefatı.**
782 Müslümanların denizden Galata'ya zaptı, Bizans'ı haraca bağlamaları.
786 **Harunürreşid'in** hilâfeti (786-809).
788 Fas'ta İdrisî devletinin kuruluşu.
795 **İmam Mâlik'in** vefatı.
800 Kuzey Afrika'da, merkezi Kayrevan olarak Aglebî devletinin kurulması (sonu: 909).
816 Babek'in Azerbaycan'da ortaya çıkarak mezhebini ortaya atması.
820 **İmam Şafii'nin** vefatı.
822 Horasan'da Tâhirîler devletinin kurulması (sonu: 872). Endülüslülerin Barcelona'yı zaptı.
825 Sicilya adasının zaptına başlanması.
836 Samerra şehrinin kurularak merkez olması. Türklerden bir hassa ordusu kurulması.
842 Mesina ve Taranto şehirlerinin zaptı.
846 Güney İtalya'nın Roma'ya kadar istilâ edilmesi.
855 **İmam Ahmed bin Hanbel'in vefatı.**
862 Türk kumandanların idareyi ele almaları.
868 Mısır'da Tolunoğulları (sonu: 905) İran'da Saffarî (sonu: 908) devletlerinin kurulması.
869 **Muhaddis Buhârî'nin** vefatı Malta adasının zaptı. Zencî isyanı.
870 Bâtınîliğin yayılması.
874 Buhara'da Samanoğulları devletinin kurulması (sonu: 999).
878 Sicilya'daki Müslümanların Papa'dan vergi almaya başlamaları.
881 Haçlı seferi için söylentilerin başlaması.
892 Hilâfet merkezinin tekrar Bağdad'a nakli.
900 Karluk Türklerinin Müslüman oluşu.
910 Tunus'ta Fatımî halifeliğinin ve devletinin kurulması (sonu: 1171).
921 Volga Bulgarları arasında İslâmiyet'in yayılması.
932 Güney İran ve Irak'ta Büveyhoğulları devletinin kurulması (sonu: 1055).
935 Mısır'da İhşitler devletinin kurulması (sonu: 969).
940 **Müslüman Kazahanlılar devletinin kurulması (sonu: 1040).**
944 **İmam Mâturîdî'nin** vefatı.
962 On Muharrem Kerbelâ mâtemi âyinlerinin ilk defa yapılması.
963 Gazneliler devletinin kurulması (sonu: 1187).
969 **Kahire** şehrinin kuruluşu.
972 El-Ezher camiinin inşâsı.
983 İtalya ve Almanya'da haçlı savaşı kararı alınması.
996 El-Ezher'in medrese hâline getirilmesi.
997 Gazneli Mahmud'un seferleri ve İslâmiyet'in Hindistan'a yayılması.
1021 Kandehar ve Keşmir'in zaptı.
1031 Endülüs Emevî devletinin yıkılıp yerine küçük hükümetler kurulması.
1040 **Büyük Selçuklu devletinin kurulması (sonu: 1157).**
1053 Kuzey Afrika'da merkezi Merakeş olacak olan Murâbıtlar devletinin kurulması (sonu: 1147).
1055 Selçukluların Bağdad'a girişi.
1067 Bağdad'da Nizamiye medresesinin kurulması.
1071 Malazgirt zaferi
1077 **Anadolu Selçuklu devletinin Konya'da kurulması (sonu: 1308).**
1090 Hasan bin Sabbah'ın Alamut kalesini alarak Batınî Haşişîleri devlet hâlinde teşkilâtlandırması (sonu: 1256).

BİZ BİZE

Ayrılık ölümdür...

Birkaç sene oluyor. Beşiktaş'tan Taksim'e çıkmak için dolmuşa binmiştim. Yanıma, elindeki mühendislik âletlerinden, Teknik Üniversite'de okuduğu anlaşılan bir genç oturdu. Herhangi bir talebeden farklı değildi. Az sonra, üniversitenin önünde inmek için dolmuşu durdurdu. Kapıyı açıp inerken, onun **«Bismillâhirrahmanirrahim»** dediğini gâyet açık olarak duydum. O anda neler hissettiğimi, anlatabilmeme imkân yok. Fakat işte o genci hâlâ hatırlıyorum ve neden arkasından inip, tanışmadım, görüşmedim, diye üzülüyorum.

Geçtiğimiz Ramazan'da, Yeşilköy otobüsü ile şehre iniyordum. Bindikten sonra arka sahanlıkta biraz durdum. Yanımda genç bir kadın ile on yaşlarında kadar bir erkek çocuk vardı. Kadın, Yeşilköy'ün sosyetik muhitine uygun bir kıyâfette idi. Çocuk, yemekte olduğu çörekten bir parça koparark kadına uzatınca o, başıyla **«istemem»** diye işaret etti. Çocuk: **«Sahi anne, sen oruçlusun değil mi?»** ve **«Bütün ay oruç tutacak mısın?»** diye sorunca da yine başıyla **«Evet»** işareti verdi. O anda bu genç kadını sanki bir kardeş gibi kendime yakın hissettim. Bu ana oğulu da daima hayırla anacağım...

Garip bir zamandayız, şüphesiz. Yabancı zannettiklerimizde yakınlık, yakın bildiklerimizde, uzaklık görüp şaşıyoruz.

Herkesin beş vakit namazlı olduğu devirler, epey uzakta kaldı. Etrafında gördüğü ufacık îman alâmetleri, mümini sevindiriyor. Bayram ve Cuma, hatta bazan vakit namazında, semtimizin, dinden namazdan en uzak gibi gördüğümüz bir zenginini veya **«sosyetik»**ini buluvermek, ne kadar hoşumuza gidiyor. Veya bir bakıyorsunuz ki, oğlunu Kur'an dersine göndermiş. Hakkında sevgiden yana hiçbir meylimiz yokken, nasıl onu **«bizden biri»** olarak görüveriyoruz.

Bugün, **«takva»** ve **«cihad»**ın, dağlar dayanmaz emirleri altına girmeye tâlip olanlar, kendi nefislerine son derece dikkatli ve sert olsunlar. Ama —günâhkâr da olsa— Allah'ın kulu, iddiasız bir mümini de olduğu gibi kabul edip kardeş bilsinler. Ve yine bilsinler ki, zayıf insan, askerî komutlarla günahtan alıkonamaz. Hele yetmiş yıllık bir **«fetret»** devrinin içinde ve binbir dünya gâilesine batmış vaziyette iken...

Dindar bir muhite girmiş ve kendini koruyabilmiş olanlara ne mutlu. Bu onlara Allah'ın belki en büyük nimetidir. Şükrünü edâ için, gerektir ki:

Bütün dindar cemaatler, birbirleri hakkında yalnız hayır konuşsunlar. Aksinin küfre yakın ve felâket sebebi olduğunu bilsinler.

Muhit ve çeşitli sebeplerle noksan kalmış Müslümanlara hoş nazarla baksınlar. Onları güzellikle tamamlamayı kendilerine farz saysınlar.

Hatta **«Ehl-i Kitab»** ile dinsizlere karşı ciddî olarak birlikte hareket etsinler.

Bütün bunları idare edebilecek, ihlâslı münevverlerini yetiştirsinler.

Yoksa: Fitnenin, nizâın, atışıp çekişmenin, bizdendir değildir demenin; hizip parti, Ülkücü, İslâmcı ayrılığının sırası değildir. Hiç bir zaman da olmamalıdır.

1095 **İlk Haçlı seferinin** ilânı (son sefer: 1270).
1096 Haçlıların Anadolu'ya girmesi.
1098 Haçlıların Urfa ve Antakya'yı alması.
1099 Haçlıların **Kudüs'e** girmesi, şehirdeki Müslümanların öldürülmesi.
1109 Haçlıların Trablus-Şam ve Beyrut'u almaları.
1111 **İmam Gazali'nin** vefatı.
1121 Kuzey Afrika'da Muvahhidler devletinin kurulması (sonu: 1269).
1117 Sultan Sencer'in Selçuklu hükümdarı olması.
1147 İkinci Haçlı seferi.
1166 **Şeyh Abdülkadir Geylânî'nin** ve **Ahmet Yesevî'nin** vefatı.
1170 Selâhaddin Eyyûbî'nin Haçlılarla mücadeleye başlaması.
1174 Mısır'da Eyyûbî devletinin kurulması (sonu: 1250).
1183 **Şeyh Ahmed Rufâî'nin** vefatı.
1187 Selâhaddin Eyyûbî'nin, Gazze (1170), Urfa, Halep (1183) ve başka yerlerden sonra **Kudüs'ü** de Haçlıların elinden geri alması.
1189 Üçüncü Haçlı seferi.
1190 Haçlıların Konya'yı zaptı.
1191 **Haçlıların Kıbrıs'ı** zaptı.
1193 Haçlılardan İngiltere Kralı **Aslan Yürekli Rişar'ın** Selâhaddin Eyyûbî'ye esir düşüp fidye ile kurtulması.
1201 Dördüncü Haçlı seferi.
1202 Temuçin (Cengiz) tarafından Moğol imparatorluğunun kurulması.
1215 Cengiz'in Pekin'i zaptı.
1218 Beşinci Haçlı seferi.
1220 Harzem, Buhara, Semerkant, Belh ve **Nişabur'un** Moğollar tarafından **zaptı ve tahribi.**
1226 Mevlâna'nın babası **Bahaddin Veled'in** Konya'ya gelişi.
1227 Cengiz'in ölümü.
1228 Altıncı Haçlı seferi.
1232 İspanya'daki Müslümanların Gırnata'da Benî Ahmer devletini kurmaları (sonu: 1492).
1240 **Muhiddin Arabî'nin** vefatı.
1243 Moğolların Anadolu Selçuklularını yenerek kendilerine tâbi kılmaları.
1244 Kudüs'ün kati olarak Müslümanların elinde kalması.
1248 Yedinci Haçlı seferi.
1252 Batu Han zamanında Altınordu Hanlığında İslâmiyet'in yayılmaya başlaması.
1258 Bağdad'ın Hülâgu tarafından zaptı, Abbâsî hilâfetinin sonu. Şam, Halep ve Humus'un Moğollar tarafından zapt ve tahrip olunması.
1260 Baybars'ın Moğolları yenerek, Memlûk tahtına geçmesi. Mısır Abbâsî halifeliğini kurması. Çin'de İslâmiyet'in yayılması.
1265 Kıpçakların Müslüman olması.
1270 Sekizinci ve son Haçlı seferi.
1273 **Mevlâna Celâleddin Rûmî'nin** vefatı.
1277 Bayrabs'ın Moğolları yenerek Anadolu'ya girmesi.
1287 Memlûk sultanı Kalavun'un Antakya Haçlı hükûmetine son vermesi.
1288 Kalavun'un Trablusgarb'ı Haçlılardan alması. Ertuğrul Gazi'nin vefatı. Osman Gazi'nin beyliğin başına geçmesi.
1291 Memlûk sultanı Halil Eşref'in Filistin ve Suriye'de Haçlıların elinde kalmış olan son yerleri de alması.
1295 İran Moğollarından İlhanlı Gazan Mahmud'un Müslüman olması. Sumatra'da İslâmiyet'in yayılmaya başlaması.

TÜRKÇESİ Ahmed SELÂMÎ

Şerîatımızda mezhepler

Ehl-i sünnet mezhebleri İslâm'ı muhâfaza eden dört ordu gibi olduğu halde, bunu idrâk edemeyip, mezhebler mevzûunda gevşek, bilgisiz, takdirden uzak müslümanları görmek cidden acıdır. Bu hâli mezhebsizlik derecesine vardırıp, **«Kitab ve sünnet kâfidir»** diyerek ehl-i sünnet mezheblerinin sâliklerini de **«dört imama tapan müşrikler»** olarak gören zavallıların vaziyeti ise, çok daha acı çok daha zavallıdır. Asırlardır müslüman cebheyi çökertemiyen düşman cebhesi, son iki asırdır, mezheb disiplinini bozup müslümanları her kafadan bir ses çıkartan düşman gruplar hâlinde biribirine düşürmenin plânı ile meşguldür. Şeyh Zâhid-i Kevserî gibi nice büyüklerimiz, **mezhebsizliğin, dinsizliğin köprüsü olduğunu** senelerce evvel bizlere haber vermişlerdir. Şeyhülislâm Mustafa Sabri Efendi gibi nice allâmelerimiz, mezhebsizlikle mücâdeleye ömürlerini vakfetmişlerdir.

Maalesef son asır içinde, mezhebsizliği tervîc eden tercüme eserlerin, mes'ûliyet hissinden hissesi olmıyan kitabcılar marifetiyle ortalığı kaplayışı karşısında, birçok genç kardeşlerimizin bilmeden, ve farkında olmadan gaflete düşebildiklerini de görür olduk. İhlas ve samimiyyetinden aslâ şübhemiz olmıyan nice kardeşlerimiz bile, titizlikle bir ilmihâl kitabı ile ibâdât, münâkehât ve muâmelât işleri yürütdükleri halde, mezheb mevzuunda icâbeden titizliği gösteremiyorlar. Halbuki şer'î hükümlerimizin her biri, bir ehl-i sünnet mezhebimizin içinde ma'nâ ve kıymet kazanmaktadır. Her cüz, bütün nâmına muhâfaza edilir. Bu umûmî kâideye tevfikan bilinmesi icâbeder ki, mezheb denildiği zaman sâhib olmamız iktizâ eden ana hatlar, evvelâ ve husûsan hazmedilmelidir. Bu hakîkate binâen mezâhib-i erbaa (4 mezheb), içtihad ve müctehid gibi mes'elelere, ilmihâl ve fıkıh kitablarının baş taraflarında yer verilmişdir. Meselâ her müslümanın kitablığında kolayca bulunabilen Büyük İslâm İlmihâlinin ibâdât kısmına, bir **«mukaddime»** ile geçilir ki, bu mukaddimede yazılan bazı satırları buraya almadan edemiyeceğiz. Öyle sanıyoruz ki bu mukaddime, pek çok kardaşlarımızın gözünden kaçmışa benziyor. Eğer kaçmasaydı, bu mukaddimede yer alan ifâdelerle teârüz eden bir nice hükümlerde ısrar edildiği görülmezdi. Okuyalım:

● «Bu dört kudretli, mübârek imamın mezhebleri, kitab, sünnet, icmâ-yı ümmet ve kıyâs-ı fukahâ üzerine kurulmuşdur.»

«Kitab ve sünnet» diyerek, edille-i şer'iyyeyi neredeyse ikiye inhisâr etdirecek olanlara şunları da okutmak isteriz:

«İcmâ-yı ümmetden maksat, bir asırda bulunan bütün müctehidlerin, bir hâdisenin şer'î hükmü hakkında ittifak etmeleridir..»

«... Binaenaleyh müslümanların dinî varlıklarını temsîl eden bütün müctehidlerin bir mes'ele hakkında aynı rey ve kanaatda bulunmaları o mes'ele hakkında şer'an mu'teber bir hüccetdir.»

«Kıyâs-ı Fukahâya gelince, bundan maksat da: Bir hâdisenin kitab ile sünnet ile veya icmâ-yı ümmet ile sâbit olan hükmünü aynı illete, aynı sebebe, aynı hikmete mebnî o hâdisenin tam benzerinde de izhâr etmekden ibâretdir. BU İKİNCİ HADİSE HAKKINDAKİ HÜKÜM DE GÜZELCE DÜŞÜNÜLÜNCE ANLAŞILIR Kİ, YİNE KİTAB İLE VEYA SÜNNET İLE VEYA İCMA' İLE SÂBİT BULUNMUŞDUR. Müctehid ise yaptığı kıyas ile bu hükmü YENİDEN izhâr etmiş, meydana çıkarmış oluyor.»

«Kıyâs-ı fukahâ, bir ictihad mes'elesidir. Bunun meşrûiyeti ve memdûhiyeti ise şer'an sâbitdir. Fe'teberû... emr-i Kur'ânîsi buna delildir..»

«Kitab, Sünnet, İcma' ve Kıyâs-ı Fukahâya, (Edille-i erbaa) (Usûl-i erbaa) denir. Bütün mücte hidlerin cümhûru bu dört delili kabûl etmiş, bütün yüksek müctehidler, şer'î hükümleri bu dört delilden birine veya birkaçına istinâd etdirmişdir. Artık bu delillerin HEPSİNİ DE KABÛL ETMEK BİR VECİBEDİR... MÜSLÜMANLARIN DÎNÎ HAYATI BU DÖRT FEYİZLİ HİKMET VE MASLAHAT KAYNAĞINDAN ASLÂ MÜSTAĞNÎ OLAMAZ...»

«... Artık bunlardan herhangisinin mezhebine uyan bir müslüman, hak bir mezhebe intisab etmiş, PEYGAMBERİMİZİN YOLUNDA BULUNMUŞ OLUR.»

«Bu pek muhterem müctehidlerin hepsi de, dinî mes'elelerin esâsında müttefiktirler. Aralarında bir ayrılık yokdur. Ancak ikinci derecede bulunan bir takım fer'î mes'elelerde ihtilâf etmişlerdir. Fakat güzelce incelenirse görülür ki, bunların birçoğu da zahirî bir ihtilâftan başka değildir. Çünki bu mes'elelerin birçoğunda bu mübârek zatlardan biri bir azîmet ve takvâ yolunu, diğeri de bir ruhsat ve müsâade yolunu ihtiyâr etmiş, bu sûretle ümmet-i merhûmenin önünde geniş bir rahmet sâhası açık bulunmuşdur..»

«Evet... Düşünmeli ki, müslümanlıkda ibâdetlere, muâmelelere ve sâireye âid ne kadar çok mes'eleler vardır. Bunların hükümlerini, Kur'ân-ı mübîn ile ehâdîs-i nebeviyyeden ve ümmetin icmâından bulup meydana çıkarmak öyle HER MÜSLÜMAN İÇİN KOLAY BİR ŞEY DEĞİLDİR. BU PEK BÜYÜK BİR İHTİSAS İŞİDİR...»

«Dînî hükümleri ta'yîn ve beyân etmek salâhiyeti, bu kudretli fukahâya âiddir. Hâfızalarında binlerce hadîs-i şerîf, binlerce ilmî mes'ele bulunan bir nice munsıf âlimler, dînî hükümleri tayîn husûsunda sözü FUKAHAYA BIRAKMIŞ, BU PEK İNCE, MÜŞKİL VEZİFEYİ İFÂ İÇİN KENDİLERİNDE SALÂHİYET GÖRMEMİŞLERDİR...»

«Artık mahdut bilgili kimselerin kendilerinde böyle bir selâhiyyet görmeye nasıl hakları olabilir?.

«Evet... İTİRÂF ETMELİYİZ Kİ BİZ ŞER'İ MES'ELELERİN, HÂDİSELERİN HÜKÜMLERİNİ ÖTEDEN BERİ AMMENİN KABÛLÜNE MAZHAR OLMUŞ OLAN O BÜYÜK MÜCTEHİDLERDEN ÖĞRENMEK MECBURİYETİNDEYİZ. İctihad iktidarını hâiz olmıyan kimselerin dinî mes'eleler hakkında müctehidlerin mezheblerine aykırı olarak kendi anlayışlarına göre hükmetmeleri, kendi düşüncelerine göre cevab vermeleri, indallah pek büyük bir MES'ÛLİYETE sebeb olacakdır. Böyle bir kimse vereceği cevabda isâbet etse bile, bilmeksizin cevab vermiş olacağı cihetle, YİNE MES'ÛLİYETDEN KURTULAMAZ. Nitekim bir hadis-i şerîf: «Sizin ateşe atılmaya en cür'etkârınız, fetvaya, yani şer'î mes'elelere dair cevab vermiye en ziyâde cür'et göstereninizdir» meâlindedir.

«Eğer dinî hususlarda herkes, ammenin kabûlüne mazhar olmuş bulunan muhterem bir müctehide tâbi, olmaz da kendi düşüncesine göre söz söyliyecek olursa, halk dinin ulvî mahiyetini gaib etmiş, BÜYÜK BİR DALALET İÇİNDE KALMIŞ OLUR. NİTEKİM BÖYLE ZULMETLİ BİR HÂL, GEÇMİŞ ÜMMETLERİN BİRÇOĞUNUN BAŞINA GELMİŞDİR».

«Velhasıl: Bu dört müctehidin büyüklüğünde, onlara mensub dört mezhebin hakkıyetinde CÜMHÛR-I MÜSLİMİNİN İTTİFÂKI VARDIR. BU DÖRT MEZHEBDEN BAŞKASINA UYULMAMASI HAKKINDA DA YİNE EİMME-İ MÜSLİMİNİN ÂDETA BİR İTTİFÂKI MÛN'AKİD OLMUŞDUR. Çünki bu dört mezhebi tesis eden dört müctehidden her biri, asr-ı seâdete yakın bir zamanda yetişmiş, büyük bir ilm ile, güzel ameller ile, fevkalâde bir zekâ ile mutasıf bulunmuş, eserleri zamanımıza kadar mahfuz kalmış, asırlardan beri bütün müslümanların teveccühlerine nâil olmuşlardır. Artık bu sa'yede müslümanların arasında fazla ihtilâf kapısı kapanmış, tam selâhiyet sâhibi olmayanların ictihada kalkışmalarına meydan kalmamışdır.»

● Artık yukarıya dercetdiğimiz satırlarda nazar-ı dikkate alınırsa, mezhebler, müctehid imamlar ve ictihad müessesesi hakkında lâübâli ve gevşek olmamak gerektiği apaçık anlaşılacak demektir.

Mezhebsizliğin, dinsizliğin köprüsü olduğunu buyuran büyük âlimlerimiz, herhalde bizlerle mukâyese edilemiyecek kadar ilim, hassasiyet-i şer'iyye, edeb, ahlâk, ve takvâ sâhibiydiler...

YOL
OLDUR Kİ DOĞRU VARA
Selâhaddin ES

163'ün pençesinde cezâevinde 28'inci hafta

Hicrî Yılbaşı, Kamerî Yıl ve Noel Yortusu

S. Muradbeyli

DÜŞÜNCE hürriyetinden yana gözüken bir takım marksist kalemlerin o engin müsâmahalarını kızdırmaya başladık, farkında mısınız? Her birisi «ahh» diye diş biliyorlar. **«M. Kemal'in laik cumhuriyetinde yaşasaydınız, yeriniz İstiklâl Mahkemelerinin darağaçları olurdu!»** diye vampirik, hemoglobinli devrim sar'aları nükseden budala aydıncıklar - marksist insancıklar yeniden türedi... Çünkü, son zamanlarda haklarımızı haykırdıkça yürekleri buruluyor! Önce, MTTB'nin mekteplerde mescid açılmasını, müslüman çocuklarının inanç hürriyetinin ihmal ve ihlâline vesile olmaması için derslerin namaz vakitlerine göre ayarlanmasını istemeleri; ardından.

Dördüncü Beş yıllık Kalkınma Plânı'nda ilk olarak milletimizin inancının, kalkınmanın mânevî temeli, kültür dayanağı olarak gösterilmesi, ve son 50-100 yılın resmî zihniyetlerini reddedip rafa kaldıran bir mânevî kalkınma seferberliğinin başlatılması lüzumunun resmi vesikalara dercedilmesi; İslâm Enstitülerinin ilmî istiklâlini kazanmak için Akademi olmak isteğinde direnmesi; İslâmî bir siyasî hareketin bütün tertiplere rağmen çukura düşürülememesi, resmî ideolojinin «mitos»laştırılmış liderlerini tenkid eden yazıların çıkması... Derken; bu sene, 1398 nci hicrî yılbaşımızın Akıncılar tarafından kutlanması devrim yobazlarının kanlarının tepelerine fırlamasına vesile olan son damla oldu, bardak taştı. Hicrî yılbaşı hem de nerede kutlanıyor? Dikkatinizi çekerim: Ankara Palas'ta!.. Yâni, yeni düzen kurulurken, Hacıbayram'dan başüstünde Kur'an ve Sancak-ı Şerif taşınarak, tekbîrlerle gelinen **Kuva'y-ı Milliye TBMM**'sinin karşısına bir hançer gibi saplanan ve sarhoşluğun, kumarın, kadın ticaretinin, kokteyllerin, briç partilerinin, baloların, frenkperestliğin tezgâhlandığı bir yer olan Ankara Palas'ta!.. Dünün kemalistleri olan bugünün marksistleri bu kadarına da tahammül edebilirler mi, hiç?

O Meclis'ten çıkan kodamanlar, yeni düzenin inşaat kalasları ve kum torbaları, karınları kan içmekten şişmiş keneleri bu fitne yuvasına sığınıyorlardı ve bu marksistlerin atalarıydılar! Bu sene ise Akıncılar Derneği tarihî bir dikkatle, inilen yerlerden aynı yoldan geri çıkmanın taktiğini tatbik ediyor gibi, Hicrî yılbaşını herhangi bir yerde değil, işte bu Ankara Palas'ta kutluyorlardı, müslümanca!.. Tıpkı, Alman İmparatoru İkinci Wilhelm'in 1898'de Türkiye'ye geldiği zaman Kudüs'e kadar da uzanıp, Selâhaddin Eyyubî'nin kale surlarında açtığı gedikten şehre ilk girdiği yeri kendisi için de giriş yeri olarak seçmesi veya Papa'nın 1967 yılında Türkiye'ye gelince, Ayasofya'yı ziyaret etmek için İstanbul'un fetih günü olan Salı gününü hassaten seçmesindeki gibi bir tarih şûur ve dikkati!..

İşte bu, tarih şûurudur ve tarih şûuruna sahip olmayan, inancının, ideolojisinin geçmişteki maceralarını, hikâyesini, atlattığı muhataraları bilmeyenler, tarihte düşülen hataları tekrar etmekten kurtulamazlar. Dâvalarının tarihî temellerine dayanamıyanlar veya neo-kİasizm sayılacak bir hassasiyetle, farazâ 14 asır önceki bir hadiseyi ve anı, hatırladığı, okuduğu zaman sanki o hadise veya an şu anda gözlerinin önünde cereyan ediyormuş gibi hissetmiyen kişi bu tarihî dayanağı bulamamış demektir. Biz onun için ısrarla, **«muhafazakâr ve milliyetçi»** gibi kelimelerin arkasına sığınan çoğu kimselerin 1923'lerden, 1876'lardan, 1839'lardan veya 1453'lerden 1071'lerden ötelere uzanamayışlarını inanç sistemimizin kaynağına doğru inip düşünememelerini bu tarihî dayanaksızlığın bir işareti olarak değerlendiriyoruz.

Bu bakımdan, Akıncılar Derneğinin İslâm takviminin yılbaşını kutlamasını, tarihin derinliklerindeki köklerimizle yeniden irtibat kurmak arzusunda yeni bir merhale olarak değerlendirebiliriz. Esasen tarih şûuru da insana bunu vermeli değil midir?

Nedir bu takvim ve ay-güneş yılları farklığının sebebi?

Bu kürenin dönüşü, evvelini ancak Allah'ın bildiği, ezelden beri devam edip gitmektedir. İnsanlar geceyle gündüzü nasıl dünyanın kendi etrafındaki bir dönüşüne ait tabiî hale göre değerlendiriyorsa, tarihin zaman dilimlerini de aynı şekilde belli hadiselerle tesbit ediyorlar. Dünyanın güneş etrafında dönmesinden faydalanarak **«güneş yılı»**nı, veyahud da ayın dünya etrafındaki hareketini esas alan ay yılını zaman ölçüsü kabul etmişlerdir. Bu temel ölçüye göre yer yüzünde insaplar bugün iki değişik zaman mefhumuna bağlıdırlar. Birisi, dünya'nın güneş etrafındaki bir devrini esas alan ve **«365 gün tam»**, bir de **«çeyrek gün»** de tamamlanan **«güneş yılı;»** diğeri ise, ayın dünya etrafında 12, güneş etrafında ise bir tam devrini yaptığı 355 günden ibaret **«ay yılı,** kamerî yıl..»

Bu temel takvim mefhumunun ezelden ebede devam edip giden zaman akımı içinde bazı beşerî hadiseleri nirengî noktalar olarak tarih başlangıcı kabul etme kolaylığı ve alışkanlığı öteden beri bilinmektedir. Nitekim, meselâ Uzak-Doğu ülkelerinde, 35-40 ncı asırları sayan takvimler kullanılmaktadır. Yahudiler de Hz. Musa zamanını esas aldığı iddia olunan bir takvimi, 35 nci asırların takvimlerini kullanmaktadırlar. Hristiyanların takvimi (ki bu takvime **Grigoryan takvim** denilir.) Hz. İsa'nın doğumunu başlangıç kabul eder ve ondan sonraki her **güneş yılını** rakamlandırarak 1978'lere gelinmiştir. 1926'lardan bu yana biz de bu Grigoryen takvimini kullanmaya **icbar** olunmuşuzdur. Halbuki müslümanlar bilindiği üzere Hz. Peygamber'in Mekke'den Medine'ye hicretini esas almışlar ve ondan sonraki her **«kamer yılı»**nı rakamlandırarak 1398'lere gelmişlerdir. Ancak şunu belirtmeden geçmiyelim ki, kendimizden kaçış ve yabancılaşış, sadece cumhuriyetle olmamış, cumhuriyet belki bir netice olarak ortaya çıkmıştır. Ondan önce de, İslâm'ın pek çok müessesesinden olduğu gibi Islâm takviminden de fireler verilmiştir. Mustafa Reşit Paşa'nın dahliyle 1256 (1839) larda **kamerî yıl** resmî tarihte terkedilmiş, **«güneş yılı»**na geçilmiştir. **«Rumî takvim»** işte budur. Ve, Rumî takvim şu anda 1393'ü göstermektedir. Hicrî yıl ise 1398.. Bu fark nasıl meydana gelmiştir diye merak olunabilir. 1840'larda Hicrî takvim «kamer yılı»ndan alınıp, **«güneş yılı»**na göre ayarlanınca, bu iki değişik yıl arasındaki 10 tam, bir de «çeyrek gün»den ibaret fark o günden bu güne kadar beş senelik bir zaman mesafesi meydana getirmiştir.

Rumî takvim değişikliğine gidilmesinin sebepleri ise çok bayağıdır ve utandırıcıdır: Avrupa görmüş vezirlere sakal kaptıran Padişah efendilerimizin cülusları Avrupalı krallar gibi kutlanmak istenmekte, fakat farazâ yaz ortasında taht'a geçen padişah'ın **cülûs yıldönümü kamerî** yıla göre kış ortasında da kutlanabilmektedir. «Güneş yılı»nı kullanan Avrupa kralları ise baharda taht'a geçtiyse, yine baharda kutlamaktadır cülûs yıldönümünü.. Bir de, Avrupalıya borçlanmışızdır, Avrupalı, alacaklarını kendi takvimine göre vâdelendirmektedir. Tabiatiyle ortaya her yıl için bir 10 günlük zaman farklılığı çıkmaktadır. Bu yüzden, Osmanlıya bütçe hazırlıyan Avrupalılar ve yerli uşakları bu ihtilâfları gidermenin en kolay yolu olarak **Rumî takvim** değişikliğini getirivermişlerdir!

Halbuki İslâm'ın bütün tarihi ve ibâdetleri **kamerî yıla** ve **hicrî takvime** göre tanzim olunmuştur. Bu takvim karışıklığına böylesine entipüften sebeplerden dolayı gitmek, yabancılaşmaya başladığımız yıllardan beri derin bir hicran yarasıdır. Düşününüz ki, biz bugün müslüman olarak ibadetlerimizde dahi takvim ihtilâfını halledemez duruma düşmüşüz, bir karışıklıktır, gidiyor...

Bu vesileyle, **kamerî** ayları sayalım: Geçtiğimiz günlerde kutladığımız İslâmî yılbaşı'nın başlangıç ay'ı olan Muharrem birinci ay olmak üzere, **Safer, Rabiülevvel, Rebiül ahir, Cemaziyel evvel, Cemaziyel ahir, Recep Şaban, Ramazan, Şevval, Zilkaade ve Zilhicce.**

Şimdi bu ayların İslâm'daki yerine işaret edelim. Muharrem ayı, hicretin yıl dönümü ve dolayısiyle hicrî takvimin **başıdır.** İslâm tarihinde hâlâ bir ayrılık ateşi, İslâmın kalbinde hâlâ bir hançer olarak duran Kerbelâ faciası bu ayda meydana gelmiştir. Hz. Peygamber'in **dünyayı teşrifleri** şereflendirmeleri ise, **Rebil'ül evvel** ayının 12'nci gecesidir, Mevlîd kandilinin idrâk olunduğu gece.. Recep, Şaban Ramazan ise bilindiği üzere meşhur **«üç aylar»**dır. Recep ayının ilk cuma gecesi **Regaib kandilidir.** Şaban ayının 14-15 nci gecesi Berat kandilidir. Ramazan ayının gaalip ihtimalle 27'nci gecesi Kadir gecesidir. Şevval ayının 1,2 ve 3'ncü günleri **Ramazan Bayramı'dır**

Zilhicce ayının 10, 11, 12 ve 13 ncü günleri Kurban Bayramıdır.

Muhakkak ki takvimcilik derin bir **kozmoğrafya** ilmini gerektirir. Siyâsî ve hristiyanî baskı veya özentilerle, ücâlarla müslüman bir milletin takvimini değiştirirseniz ortaya bir ucûbe çıkar ki, bu ucûbenin başlangıç noktası da **Noel Yortusu** olur! Bütün dünyanın büyük bir tımarhane olduğu bir yortu gecesi.. 25 Aralıkta başlayıp, 31 Aralık -1 Ocak gecesi noktalanan çılgın keferelik...

Şu DÜZEN dedikleri

Melek Yassıkaya

Bu pazara kesatlık çöker mi?

Geçim için her kişi elbette bir meşgale ile uğraşacaktır. Kimisi ayakkabı boyacılığı yapacak, kimisi bankacılık yapacak, kimisi kumarhâne işletecek, kimisi karaborsacılık, istifçilik, tefecilik yapacak, kimisi amelelik, işçilikle alın teri akıtacak ve kimisi de ticâret yapacak. Yâni geçim derdi için muhakkak bir meşgale bulmak mecbûriyetindedir insanlar.

Cemiyeti dolaşınız, belki binlerce meslek, binlerce para kazanma yollarını göreceksiniz. Bunları teker teker bir kağıt üzerine sıralamaya kalkdığınızda kağıtların yetmediğini de farkedeceksiniz. Hatta bunların arasında bâzılarını gördüğünüzde içiniz ferahlayacak, huzûr duyacaksınız ama bâzılarını da görünce âdeta kahredecek, hüsrana uğrayacak, «**bunlarda hiç vicdan, imân, ahlâk, nâmus yok mu?**» diyeceksiniz. Ama zannedersem pek çoğunuz, bunların nasıl yapıldığının sebepleri üzerinde durmayacak, o kötü olarak görüp ciğerlerinizin pâreledığı kazanç yollarının, neyin ve kimlerin eseri olduğu hususunu araştırmayacaksınız. Yâni asıl görünmeyen suçluyu bir kenara bırakıp, gözlerinizle gördüğünüz suçluyu muâheze edeceksiniz.

Gerçek de bu zâten. Görünmeyen suçluları biz de bir türlü görmek istemedik ve gâliba hâlâ daha görmek niyetinde değiliz...

Kimsenin kazancında gözümüz yok. Kimseye de, «**sen nasıl kazanıyorsun**» diye hesab sormaya ne hakkımız ve ne de müsaademiz var. Bunları Allah Teâla bir gün sorar, cevabını alır, mükâfat veya cezâsını verir. Bunlar bizi pek ilgilendirmez. Yalnız, cemiyete zararı dokunan bâzı meşgâlelerin mes'ûllerini arayıp bulmak, onları sergilemek bizim vâzifemizdir.

Bir zamanlar Peygâmber mesleği olarak bilinen, İslâm'da kutsal meslekler kabul edilen Ticâret'in, şu «**DÜZEN**» içinde ne hallere, ne kılıklara girdiğini ve nelerin ticâreti yapıldığını insan duydukça ve gördükçe bâzen insanlığından bile utanmaya başlıyor ama bunlara vesile ve sebep olanların buna pek aldırdığı falan yok. Onlar Kaf Dağının ardındaki masallardan seçme yapmaya devam edip gidiyorlar.

Manevî unsurlarımızın şu «**DÜDEN**» tarafından dinamitlenmesinden sonra, diğer meslekler ve kazanç yolları gibi, ticâretin de ne veçheler aldığını yukarıda kupürünü gördüğünüz haber, peşinden bir sürü benzeri hâdiseleri hatırlatarak bize âdeta sıratıyor.

Gün geçtikçe daha çirkefleşen, âdileşen, salgın bir mikrop yuvası hâline gelen Yeşilçam (sinema) dünyasının seks filimlerinin başrollerinde oynayan kadının ebeveyni, şu İstanbul'un en lüks ve moda'cıların doldurduğu Şişli'de kadın ticâreti yaparlarken yakalanmışlar. Bunu sâdece onlar mı yapıyorlar? Ne yazık ki, hayır. Büyük şehirleri bir kenara bırakınız, küçük şehir ve kazalar da bile bu kadın ticâreti en fazla kazanç sağlayan bir meslek hâline geldiğini Mısır'daki sağır sultan bile duydu artık.

Güney'de beynelmilel «**Beyaz Kadın Ticâreti**»nin yapıldığı **SOĞUKOLUK** ticâret merkezini kimler duymadı ki... Yıllardır buralarda ve bu ticâret erbâbının elinde nice âile evlatları kaybolup gitmedi ki... Ahlâk Zâbıtasının bir-iki baskınıyla bugüne kadar ne elde edilebildi ki.... Sâdece, hiççç....

Devir değiştikçe bu ticâretin de usûlü değişiyor ve daha modern bir hâl alıyor. Teknik ve Sanâyi sahasında bir türlü yakalayamadığımız terakkî, bu ve benzeri sahalarda altın devrini sür'ât sınırlarını aşarak yaşıyor. Her şey bir telefonun başında. Sâdece bir telefon, sana istediğin kadını kucağına taşıyor.

Müşteri bol, mallar da bol.. Seç seçebildiğini, beğen beğenebildiğini...

Şu «**DÜZEN**» her ikisini de bol imâl etmeye devam ettikten sonra, bu pazara kesatlık çöker mi, bu pazara hiç kiriz girer mi? Girmiyor da zaten.

Yakalananların, kapatılanların yerî, son sür'ât bir başkasıyla, bir başka yerde hemen doldurulıyor

Acı ama gerçek; şu kadın ticâretinin malları da müşterileri de ekseriyetle evli-barklı, çoluklu-çocuklu kimseler... Ve bunların hepsi de, bunlara bu düzeni kuruverenler gibi, İslâm'ın dört kadına kadar evliliğe müsaadesini kınayan, bunu tenkit eden, bu hususta kadın haklarından, hümanistlikten carttan-curttan dem vuran kimseler...

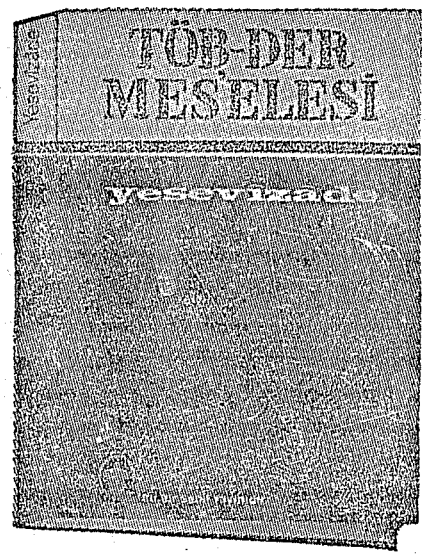

İSTEME ADRESİ :
1) Sebil Yayınevi
P.K. : 808 Sirkeci - İST.
2) Deryâ Dağıtım
Bâbıâli Caddesi Nu: 52/1
Cağaloğlu - İST.

HİSAR
mensucat
Döşemelik ve Perdelik
Kadife
sanayi ve ticaret a.ş.
Toptan - perakende
İ.M.Ç. 5 Blok Nu: 5302
Unkapanı İSTANBUL
Tel 26 75 89 . 22 12 32

Bir Âyet... bir çizgi... Ustaoğlu

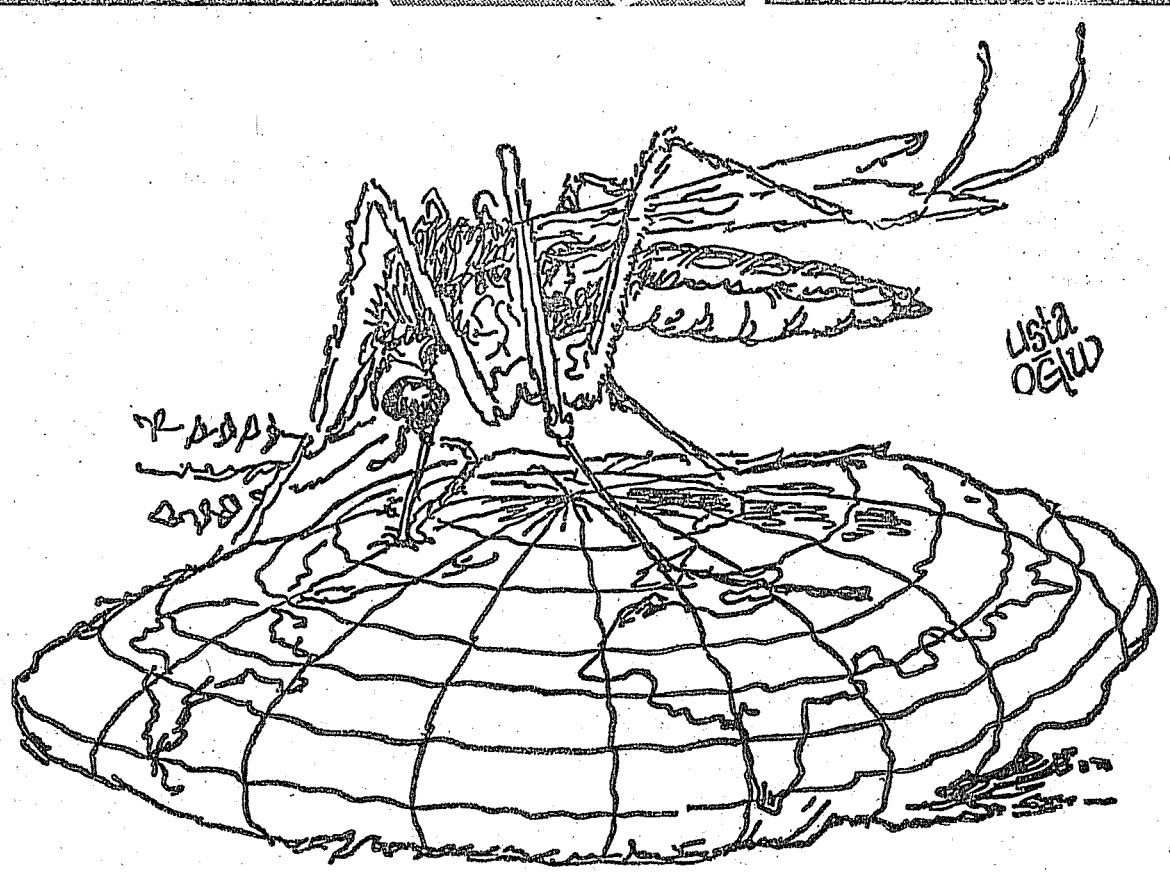

ŞÜPHE YOK Kİ ALLAH BİR SİNEĞİ VE ONUN FEVKİNDEKİ BİR ŞEYİ MİSAL GETİRMEKTEN ÇEKİNMEZ. Bakara: 4.26

Ellerini kana bulayanlar, bir gün bunun ıstırabını ve ağır mes'uliyetini vicdanlarında duyacak, bu hazin tablo düşmanını tanımayanlar için bir utanç vesikası olarak kalacak...

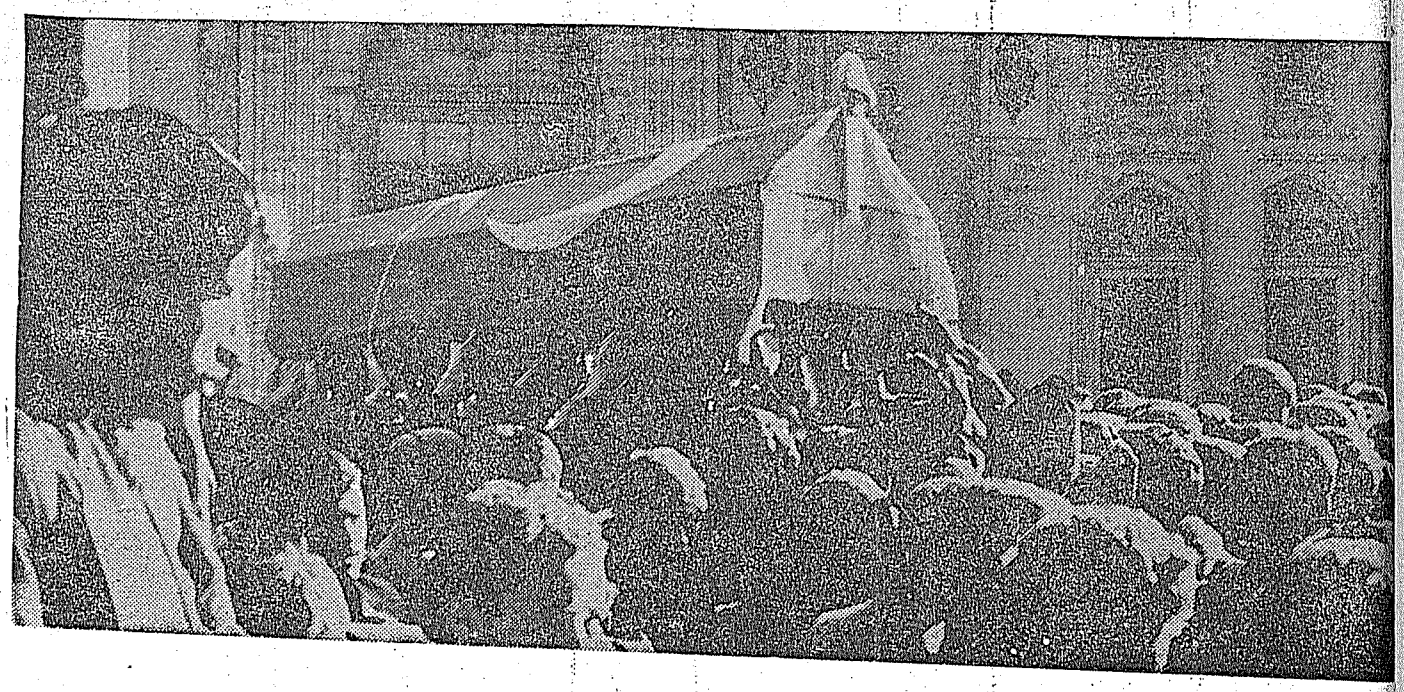

KAN BİZE DE SIÇRADI

TÜRKİYE'de 1968 senesinde ilk talebe hâdiseleri başlatıldığında, neticenin bugünkü duruma geleceğine belki de hiç kimse ihtimâl vermiyordu.

Gerçekten, Fransa ve Almanya dâhil hemen hemen bütün dünyada başlayan tâlebe hâdiseleri, kısa zamanda alınan tedbirlerle sona erdirilmiş ve sükûnet sağlanmıştı. Fakat Türkiye'de başlatılan hareketler gün geçtikçe daha geniş boyudlara ulaşmış ve nihâyet sağ-sol arasında **«bir kan dâvâsı»** hâlini alarak hemen hergün bir iki tâlebenin kanı caddeleri sulamaya, anne ve babaların ciğerlerini, kâlblerini parça parça etmeye başlamıştır. Bugün ülkemizin hemen en mühim mes'elelerinden biri hâline gelen tâlebe hâdiseleri, nihâyet hâdiselerin devamlı gerisinde durmayı başarmış bulunan **«İslâmcı Gençliği»** de içine almayı başarmış, son günlerde onların da kanlarını sokaklara dökmeye başlamıştır.

Anarşi, son sür'at tırmanışına devam ederken, son bir yıldan bu yana arasıra meydana gelen hâdiselerle **Ülkücü-İslâmcı Gençlik grupları** arasına sıçramış ve **İslâmcı Gençler,** Ülkücü Gençler tarafından şehid edilmeye veya dövülerek ağır şekilde yaralanmaya başlanılmıştır. Bir aydan bu yana **Elazığ, Adıyaman, Erzurum Ankara** ve **Edirne'de** Ülkücüler tarafından şehid edildiği iddia edilen İslâmcı Gençler'in sayısı epeyce kabarmış vaziyettedir. Nitekim geçtiğimiz hafta Erzurum'da İslâmcı Gençlerle Ülkücü Gençler arasında patlak veren kavga hâdisesi de, bu iki Gençlik grupu arasında ileride çok elim hâdiselerin patlak vereceğini ikaz ve ihtar etmektedir.

24. sayımızda **«Aramızda casus var»** yazısıyla Ülkücü Gençlikle İslâmcı Gençlik arasında kanlı kavgaların başlatılmak istenildiğini ikâz ederek, muhtemel bir tertib karşısında her iki gençlik grupunun dikkatli olmasını ve tahriklere kapılmamalarını istemiştik. Nihâyet bizim bu ikâz ve ihtarımızın üzerinden daha sene geçmeden, korkulan âkıbet gelip çatmış tır. Türkiye'de sol fikirli tâbelerle yeteri derecede huzursuzluğu sağlayamadıklarını anlayan içimizdeki ve dışımızdaki düşmanların gün geçtikçe çığ gibi büyüyen memleketperver -aralarında düşünce ayrılıkları da olsa- iki gençlik grupunu birbirlerine kırdırmayı hedef almış olmaları, acaba bir ihtimal mi, yoksa **«kanlı anarşi»** içinde sıranın İslâmcı Gençliğe de geldiğini ihtar eden bir gelişme midir?...

Gerçekten, gençlik arasında kan dökmenin,-hâdiselerin dâima gerisinde duran-İslâmcı Gençliğe kadar ulaşması ve bu gençlerin Ülkücü gruplar tarafından şehid edilmeleri, çok acı ve düşündürücüdür. Şâyet arada bir **«casus»** ve **«ajan provakatör»** rolünü oynayarak tahrik unsuru olanlar varsa bile, **mes'eleyi kan dökmeye kadar vardıran bir gafletin ve hıyânetin içinde bulunmanın mes'ûliyeti yok mudur?...** Arada ufak tefek ayrılıkların kan dökmeye vesile olması, bu ülkede sâdece bize düşman olanları sevindir. Onun içindir ki, ellerini kana bulayanlar bir gün bunun ıstırabını ve ağır mes'ûliyetini vicdanlarında duyacaklarını bilmelidirler. Ülkede **«düşman»** belli iken, onların karşısında olan iki gençlik grupunun birbirlerini kırmaları elem vericidir, bu da İnşallah son hâdiselerle bir daha meydâna gelmemek üzere neticelenmiş olur.

HADİSELER TEL'İN EDİLİYOR

Geçtiğimiz haftalarda ardarda İslâmcı gençlerin çeşitli tecâvüzlerle şehid edilmeleri üzerine, başta MSP Umumi reisi Prof. Necmeddin Erbakan olmak üzere çeşitli gençlik teşkilâtları hâdiseleri kınayan ve buna sebep olanları tel'in eden beyânatlar vermişlerdir.

MSP Umum reisi **Prof. Erbakan,** geçen hafta Siverek'te şehid edilen İmam-Hatib mektebi son sınıf talebesi **Fikret Keklik'**in âilesine bir telgraf göndererek, başsağlığı dilemiştir.

Son hâdiseler üzerine bir açıklamada bulunan MSP Başkan vekili **Hasan Aksay** da, **«MSP Gençliğini anarşinin «kan gölüne» çekmek istiyorlar. Anarşinin devamlı dışında kalmayı başarmış bulunan gençlerimizi kan gölüne çekmeye çalışanların hevesleri kursaklarında kalmaya mahkûmdur»** demiş ve hâdiseleri tertipleyenlerin kısa zamanda ortaya çıkarılacağını söylemiştir.

Dört İslâmcı Genç'in öldürülüşü Müslüman halkımızı teessüre boğdu..

Takke düştü, kel göründü...

DİSK'İN YENİ PATRONLARI BİRARADA...

DİSK, CHP'NİN ELİNDE...

Geçtiğimiz sıcak yaz ayları içerisinde bir sürü kavga, patırtı ve kütürtüye sahne olan, birbirlerini kıyasıya tenkit ederek başta bulunanların haşlanıldığı, **«DİSK (Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu) TKP'ye (Türkiye Komünist Partisi) kapılanıyor, CHP DİSK'i elinden kaçırıyor»** şâîâları ortalığı doldururken DİSK'in **6. Umûmî kongresi** geçtiğimiz hafta yapıldı.

Gerçekten DİSK'in içinde, **CHP'lilerle aşırı solcular** arasında kıyasıya bir kavga sürüp gidiyordu. Türk-İş'ten sonra Türkiye'nin en büyük işçi sendikalarından biri olan DİSK'i, CHP ne pahasına olursa olsun ele geçirmek ve Rusya tarafından desteklenen ve finanse edilen Doğu Almanya'da merkezi bulunan TKP (Türkiye Komünist Partisi) de, bütün bu ele geçirilme gayretlerine mukâbil, DİSK'i CHP'ye kaptırmamaya çalışıyordu. Bunun içindir ki; DİSK'in onbir yıllık patronu Kemal Türkler tarafından CHP'ye verilmeye çalışılan tâvizler, seçimlerde ve CHP'nin ülke içindeki faaliyetlerinde desteklenmek gayretleri, DİSK'in bölünmemesi, fakat Türkiye'de komünizm'in daha serbest çalışma şartlarına kavuşmasını temin maksâdına mâtuf bir taktik olduğu ileri sürülüyordu.

NE PAHASINA OLURSA OLSUN CHP DESTEKLENECEK

Beynelmilel güçlerin Türkiye'de öne aldıkları seçimlerden sonra, CHP'nin ümid edilenin aksine iktidara gelemeyişi, solcuları oldukça tedirgin etmeye başlamıştı. Gerek **Bizim Radyo'**nun ve gerekse **TKP'**nin gizli tâlimatlarında, **«ne pahasına olursa olsun seçimlerde CHP'nin desteklenmesini»** istemesi ve bu emirler üzerine CHP'nin desteklenmesi, ve bundan ümid edilen neticelerin alınamaması DİSK içinde bölünmelere vesile olmuştu. Onun içindir ki DİSK **UDC (Ulusal Demokratik Cephe)** hareketini ortaya atarak, **Türkiye'deki bütün sol teşekküllerin CHP'de dahil bir araya gelerek ortak faaliyet göstermesini istemiş ve harekete** de geçmişti. Fakat bu hârekete, Ecevit karşı çıkmış, **«böyle bir hâreketin içinde CHP'nin bulunmayacağını, bu tür bir hareket tarzının da boş bir hayal olmaktan ileri gidemeyeceğini» ileri** sürmüştür.

DİSK'E CHP HÂKİM OLUYOR

Bu tartışmalar sürüp giderken **Oleyiş Sendikası** Türk-İş'ten ayrılarak DİSK'e katılma kararı almıştı. **Oleyis** ise, CHP'ye yakındı. Böylece DİSK'in içinde CHP'nin hesâbına gelişmeler olmaya başladı. **TÜRKLER** CHP sempatizanı idâre meclisi âzâları tarafından ağır tenkidlere uğruyordu. Bunların başında da **Rıza Güven ve arkadaşları** geliyor, gün geçtikçe DİSK'e hâkim olmaya çalışıyorlardı.

Ama bir kere DİSK'in CHP'nin eline geçmesi düşünülmüş ve bunun plânları hazırlanmıştı. Nitekim bu plân kongre'de ortaya konulmuş, DİSK'in onbir yıllık **«ağababası»** ve **«patronu» Kemal TÜRKLER** devrilerek, geçen devre CHP meb'ûsu olan Genel-İş Sendikası Başkanı **Abdullah Baştürk** DİSK'in yeni **«patron»**luğuna getirilmiş umûmî sekreteri de CHP taraftarlarından seçilmiştir.

DİSK'in, yapılan bu **«patron»** değiştirme kongresinden sonra görülmüştür ki, Türkiye'deki bütün solcular yapacakları faaliyetlerini düşünerek, her ne pahasına olursa olsun CHP'nin desteklenmesi ve onun iktidar olmasının temin edilmesi için gayret sarfetmektedirler. Şu günlerde Gensoru önergesiyle» düşürülen hükûmetten sonra başlayacak olan **«hükûmet buhranı»**nda gelişen bu hâdiselerin de hayli tesiri olacaktır.

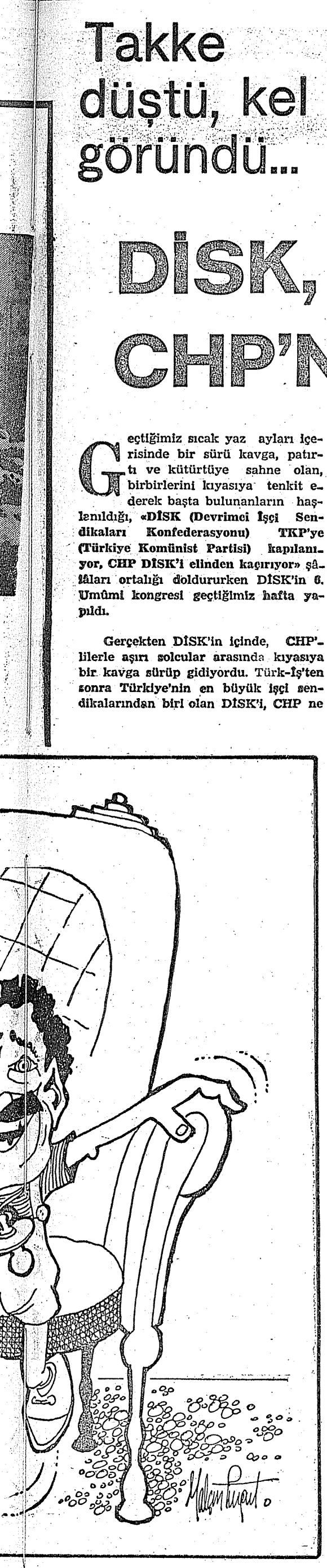

«Buhrana MSP sebeb olmadı!»

«Truva'nın Yeni Atı AP'deki CHP'lilerin» birbiri arkasına istifa etmeleri üzerine, CHP mevcûd hükûmeti düşürmek için **«Gensoru»** yoluna başvurmuş ve bu teklif geçtiğimiz hafta Millet Meclisinde oylanarak, istifa eden 12 Meb'usdan 11'inin CHP'yi desteklemesi neticesinde **«Bakanlar Kurulu»** vazifesinden düşürülmüştü. Meclis ekseriyetinin irâdesine göre **«Demokratik bir hâdise»** olarak kabul edilen ve Türk siyâsî tarihinde ilk defa vukû bulan bu **«hükûmet değişikliği»** üzerine çeşitli partiler de parti grupları içinde yaptıkları toplantılarla hâdise üzerindeki düşüncelerini açıklamışlardır.

AP reisi **Süleyman Demirel «böylece bir hükûmet buhranı başlatılmış oldu»** derken CHP Başkanı **Bülent Ecevit** de **«aylardır süren hükûmet buhranının nihâyet böylece sona erdiğini»** iddiâ etmiştir. MSP grupu da bir toplantı yapmış ve MSP reisi **Prof. Necmeddin Erbakan** toplantı sonunda gazetecileri kabul ederek kısa bir açıklamada bulunmuş, **«Şu anda bir hükûmet buhranı doğmuştur. Yeni bir hükûmetin kurulması kolay değildir. Bu buhran temenni ederiz ki kısa sürsün. Buhranın çıkışında ise MSP'nin hiçbir rolü olmamıştır»** demiştir.

ERBAKAN: «Buhranın mes'ulü biz değiliz!»

Anarşi câmie girdi..

İŞTE CHP BU!

Türkiye'de vukû bulan anarşi hâdiselerinin menşeine indiğimiz vakit görürüz ki, **CHP** mutlaka bunlarda büyük hisse sâhibi olagelmiştir. Bundan yirmiyediyıl önceki CHP iktidarı nasıl ki milletin câmileriyle, mescidleriyle, Kur'an mektebleriyle uğraşmış bunları tahrip etmiş, edilmesine göz yummuş ise, bugün de aynı çatı altında bulunanlar benzerî hâdiselerin elebaşlığını yapmakta devam etmektedirler.

Nitekim geçtiğimiz hafta, **CHP meb'usu Zeki Eroğlu küfür, hakaret ve anarşiyi Meclis** Mescidine kadar sokarak, yanında bulunan diğer CHP meb'uslarıyla birlikte, Cuma namazından sonra Meclis mescidi imamına tecâvüzde bulunmuştur.

Millet Meclisi mescidinde geçen hafta kılınan Cuma namazı esnasında **«komünizmin kötülüğünden, İslâm dışı davranışların cemiyet hayatındaki menfi tesirlerinden»** bahseden hutbeye öfkelenen CHP'li **Zeki Eroğlu, İmama «O... çocuğu» diyerek küfretmiş ve «Sizin gibi hocaların Allah belâsını versin.»** demiştir. **CHP'li Eroğlu,** mescidde küfrettiği yetmezmiş gibi, peşinden şu devamlı şikâyetçi oldukları anarşiyi de taşıyarak imam Devlet Kabadayı'ya Cuma namazı kılındıktan sonra tecâvüzde bulunmuştur. Eroğlu'nun tecâvüzü esnasında bâzı CHP'li meb'usların da kendisine destek olduklarını dikkati çekmiştir

Mescid içi ve dışında meydana gelen bu hâdise üzerine bâzı MSP meb'usları **CHP İstanbul meb'usu Zeki Eroğlu'** nun bu çirkin davranışını protesto etmişler ve **«anarşiyi Câmiye kadar sokan»** bu meb'usun dikkatini çekmişlerdir.

• TESBİT

Sadık Özarslan

Elinizi vicdânınıza koyun!..

Hadiselere dikkat ediniz... Konuşulanlara kulak kesiliniz... Eylemîlere, deylemîlere bakınız. Tikko'culara, diktacılara ibretle bakınız. Âcilciler kim? Ecelciler kimden? Hele bir tanıyınız... Çakal çetesine mensûb olanların hüviyetlerini şööyle bir görünüz. Halkın kurtuluşundan, kurtuluş ordularından demvuranları sonra bir daha unutmamak üzere iyice hatırlayınız. Halkı tanımadıkları halde, halk ile karışıp barışmayı gayet kerîh gördükleri hâlde «halkçılık» edebiyatını kimselere kaptırmayanları gözlerinizin önüne getiriniz. Sosyal rezâletçi «sosyal adâlet şampiyonları»nı, hâfızanızı yoklayarak hatırlayınız. «Artık değer-yırtık eğer» palavraları ile vatanın mâsûm evlâdlarını aldatmak isteyenleri ve şimdilik aldatabilenleri nazarlarınızdan asla uzak tutmayınız.

Ve sonra da elinizi vicdânınıza koyarak murakabeye dalınız, muhasebeye varınız... Kim bunlar, kimdir onlar? Yakanlar, yıkanlar ve fakat bir türlü yapamayanlar kimlerdir? Bütün şu kanlı-kıtâlli hâdiseleri çıkaranlar, kan'a kanla mukabeleyi mârifet sayanlar kimler? Dağdaki çoban mı? Yoksa köylü Mehmed Ağa mı? Daha açık söyleyelim: Bu eylemîler grubu, okumuşlardan mı çıkmakta; yoksa okumamışlardan mı? Hâdise üstüne hâdise çıkaranlar, acaba elif'i görse mertek sananlar mıdır? Câhil kabûl edilenler mi çıkarıyor bütün bozgunculukları? Yoksa ceblerinde diploması bulunanlar mı? Hemen söyleyelim ki; memleketimizde huzuru bozanlar, oyunbozanlık yapanlar, ne dağdaki çoban ve ne de köydeki Mehmed Ağadır... Huzur bozguncuları, iyilerini tenzîh ederek yazalım ki, okumuşlar arasından çıkmaktadırlar. İnkâra yeltensek de bu, bir gerçektir... Acı bir gerçek!...

Devam edip giden üzücü hâdiselere lütfen eğiliniz... Göreceksiniz ki bunları çıkaranlar, okumuş insanlardır. Herbiri yüksek okullardan veya fakültelerden birine bağlıdır veya ceblerinde yüksek tahsîl diplomaları vardır. İşte herşey meydanda!... Haleb orada ise arşın burada!... Görünen köy, kılavuz istemez. Buyurun, araştırın!... Karıştırmayın da araştırın!... Hâdiselerin içinde kimleri göreceksiniz bakalım. Bakalım kimlerdir içimizdeki yabancılar?

Gazetelerden okuyoruz... Hem de resimleriyle. Adam, mühendis olmuş. Memleketin ve milletin kendisine büyük ihtiyâcı var. Zaten kendisi de memlekete borçlu durumda. Çünkü bu fakir millet, ahırdan öküzünü satarak okutmuştur onu. Aydınlansın da bizi de aydınlatsın diye. Münevver olsun, bizi nûrlandırsın, ışıklandırarak karanlıklardan kurtarsın diye. Amma bu mühendis beyefendi, memleketine hizmet yerine hezîmet sunuyor... Fayda yerine zarar getiriyor. Üzülerek anlıyorsunuz ki, yüksek tahsîl sâhibi bir mühendis, anarşik hâdiselerin içinde, âcilcilerin içinde. Mühendis; «Acele komünizm aranıyor» un plânlarını ve projelerini çizmekte. Bu nasıl mühendis ki, hendeseyi şerre âlet ediyor?

Bir doktor, binlerce insana tek doktor bile düşmediği memleketimizde bu milletin yetiştirdiklerinden birisi. Yaralarını sarması için yetiştirdiklerinden. Yara açmak için değil, açılan yaraları sarmak için yetiştirdiklerinden bir doktor. Fakat bir de bakıyoruz ki; bu da, memleketi dinamitlerken yaralananların yanında... Milletin değil, millet düşmanının yarasını sarıyor. Ve tabiî millet de kan ağlıyor.

Görülüyor ki okumuşlarımızın bazıları kötü yolda... Öyleyse onları iyi okutalım... Aldığı diploma; cehâletinin değil, bilgisinin vesîkası olsun.

ortadoğu'dan

SAİD SAMİL

FİLİSTİN DÂVÂSI ve YAHUDİLER

Filistin'de baştanbaşa sun'î bir şekilde kurulması mukarrar İsrail Devletinin her hususta geniş malî yardıma muhtaç bulunduğunu ve bu sâikle ekserisi Rusya'dan gelme sol düşünceli siyon idârecilerini bu hal Nevyork'taki yahudi bankerlerin peşisıra Amerika'ya sımsıkı bağlanmağa mecbur kılacağını Stalin anlamayacak kadar basit bir mahlûk değildi.

Bilâkis, Feleğin çenberinde dört bin yıl kaşarlanan yahûdilerle şahsen mücâdelede bulunduğu için, onların neleri yapmağa muktedir olduklarını, o herkesten fazla biliyordu.

İngilizler'in çekilme kararını açıklamaları üzerine, Abdülkadir -el Hüseynî'nin yahûdilere karşı Filistin'de başlattığı sert mücâdeleyi herkes gibi Moskova'nın gözcüleri de görmüştü. Bilhassa İngiliz kuvvetlerinin çekilmeleri üzerine bu mücâdelenin daha da sertleşeceği muhakkaktı. Böyle sıkışık bir durum karşısında sionları ancak Stalin'in süratle seferber edeceği kuvvetler kurtarabilirdi. Bu da İsrail'in resmen kızıllaşması demekti. Stalin'in plânı bu idi.

İşte bunun için Sovyetler hey'etine başkanlık eden bu günkü hariciye vekili Gromiko, Polonya'nın, Çekoslovakya'nın, Bulgarya'nın hattâ Yugoslavya'nın kızıl mümessillerini önüne katmış, Birleşmiş Milletler'den Arapları çiğnercesine yahûdilik dâvâsına şampiyonluk ediyordu. Birleşmiş Milletler'in o celselerine iştirak edenler tarafından nakledilen rivâyetlere bakılırsa, Doğulu solcuların yahûdi millî dâvâsına yaptıkları bu tezahürle yalnız İngilizleri değil vurdumduymaz Amerikalıları bile şaşırtmışlardı.

Vaktâki Filistin'de ciddî bir hüviyet iktisâb etmeye başlayan Arap mukavemetini, İngilizler'in gider ayak tertib ettikleri entrikalarla, sabun köpüğü gibi bir an içinde sönüverdi ve neticede Arablardan münezzeh Filistin nâm mukaddes ülke, ter-ü tâze yahûdilere teslim olundu. İşte bu oldu bitti Stalin'i sarstı. Bundan dolayı Kremlin hesâbına yakın doğuda tadbik edecek siyâsete, bundan sonra Arabları müdafaa eden aldatıcı bir hüviyet verildi. Bu komünistler tarafından ta'kibi mûtad (ihtiyâd edilmiş) bir takdir icâbıdır. Bu siyâsetin temeli Birinci Dünya Savaşından sonra Lenin tarafından bizzat atılmıştı. Aynı tertib şimdi Stalin tarafından tekrar mevkii tadbike konuluyordu. Bu işin İsrail devleti aleyhine müeccel yıkıcı hiçbir tarafı yoktu. Stalin bunu bile bile yapıyordu.

Lenin 1917 inkilâbından bilistifâde Rusya'da komünizmi kurarken, bu işte onu destekleyen yahûdi dostları, her tarafta kendi çıkarlarını komünizmi yaymağı ve Batı emperyalizmi ile mücâdele şiârı etrafında Arab gençliğini Lenin'in hesâbına teşkilâtlandırmayı ihmal etmiyorlardı. (Devamı Var)

SEBİL YAYINEVİ
P. K. 808 İSTANBUL

- LOZAN ZAFER Mİ, HEZİMET Mİ?
- Amerikada ZENCİ MÜSLÜMAN'LIK HAREKETİ
- HAKİKAT NURLARI
- LAVRENS'in GİZLİ HAYATI
- MECELLE
- YANYA'DAN ANKARA'YA
- RUS İHTİLÂLİ VE YAHUDİLER
- BÜYÜK İSLÂM TARİHİ
- MES'ELELER
- OSMANOĞULLARI'NIN DRAMI
- ERMENİ MEZÂLİMİ
- YUNAN MEZÂLİMİ
- MOSKOF MEZÂLİMİ -Cild I-
- MOSKOF MEZÂLİMİ -Cild II
- SARIKLI MÜCÂHİDLER
- İMAM ŞÂMİL
- SULTAN VAHİDEDDİN
- SULTAN VAHİDEDDİN
- İSLÂM AİLE HUKUKU
- ANADOLU SAHABELERİ
- MEDİNE MÜDAFAASI
- ARAPÇA
- DİNİ MÜCEDDİTLER
- NAMIK KEMAL
- BÜYÜK MAZLUMLAR
- KIZIL ALFABE
- HACI MURAD
- YAHUDİ
- MUSUL MESELESİ VE IRAK TÜRKLERİ
- MACAR İHTİLÂLİ
- PERTEV BEYİN ÜÇ KIZI
- İSLÂMİYET VE MİLLETLER HUKUKU
- İslâm nazarında DOĞUM KONTROLU
- Kuva-yi Milliye'nin Kadın Kahramanları

Yakın tarihimizde Meçhûl kahramanlar

Trabzon Meb'usu Şehid-i Muazzez ALİ ŞÜKRÜ BEY

«Müddei târih ve vatandır!..»
Ali Şükrü Bey

Şehid-i Millet Ali Şükrü Bey'in Ruh-i Mübecceline

Ey rûh-ı mübârek Seni bir sâil-i menhus
Şehrâh-ı hakikatde şehid eyledi efsûs...
Bir dest-i mehîn, dest-i şakî dest-i hiyânet,
İhnak ile mahveyledi, kahreyledi, lânet!.
Kaalin, kalemin rehberi olmuştu sedâdın,
Her yerde tecellî-i hakikatti murâdın,
Kurbân-ı faziletsin, evet hiç şüphe yoktur,
Mağdûr-ı hakikatsin evet; âleme makdûr

İfnâ-yı şehâmet
Târih ile müsbet

Sen ölmedin asla, ölemez çünkî hakikat!

Hiç görmedi hilkat,
Bir böyle tecellîsin Kanûn-ı Hüdâ'nın,
Makhûr-ı zebûn olduğunu ehl-i hüdânın
Ölmezsin evet, yâd-ı hazininle yaşarken,
Sen sîne-yi milletde kalırsın ebediyyen,
Tahlîd edecek fazlını târih-i millet de,
Destân olacak âleme her darb-ı meselde,
Bir hâdise-i mefhareti şanlı gazânın,
Her yâd-ı gâm-engîzi birer levha-yı nefrîn

Bir ateş-i pür kin,

Ey her sesi bir vecd-i hamiyyetle hurêşân!
Fikr uğruna, hak uğruna, nûr uğruna kurban!

Mefkûre vü dinin
Her azm-i metinin

Etvâr-ı tecellîsini ta'yin eder ancak
İcaz ü fesâhatla o bir tek hecedir: hak!
Ey arz-ı fecâyi'deki nâkûs-i mezâlim,
Her darbesi bir umde-i hürriyeti hâdim!

Her sayha-i şûmun
Mat'ûnu umûmun,

4 Nisan 1339 Rûmî (1923)

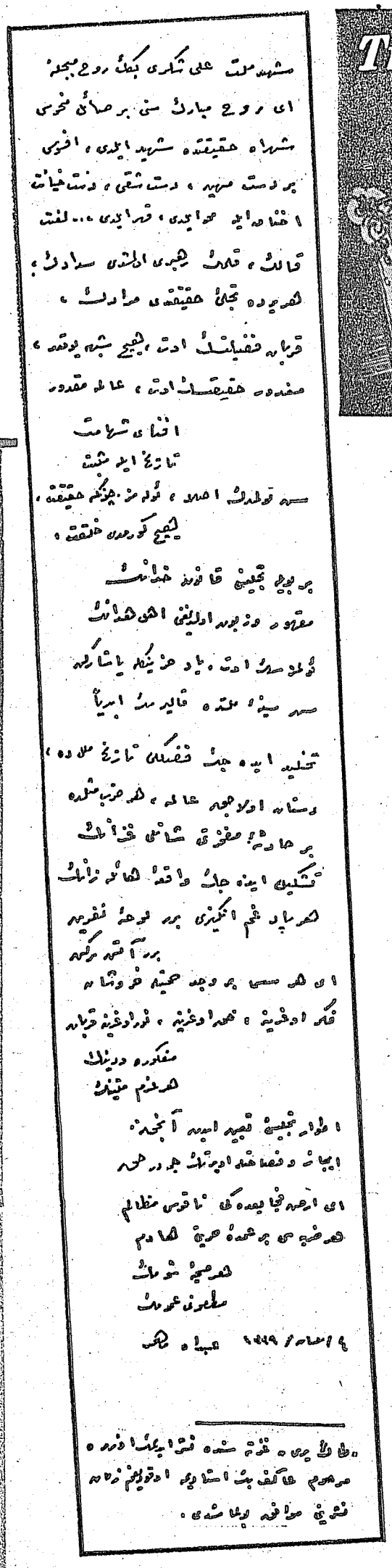

Sabahleyin erkenden Tâceddin Dergâhı'na gidip Mersiye'mi Mehmed Âkif Bey'e gösterdim. Merhum faziletkâr üstâdım Âkif Bey şiiri sessizse okudu ve durdu, düşündü. Ben «Tanyeri» gazetesinde neşrini istemiştim; Âkif Bey «Şimdilik dursun!» dedi. Emrine ittiba ettim. Cenâb-ı Hak, Ali Şükrü Bey merhumu Cennât-ı âliyâtında müstağrak-ı gufran buyursun, âmîn.

Mahir İz Yılların İzi, İstanbul 1975 sh. 94)

LÜGATÇE

Sâil: savlet eden.
sâil-i menhus: Uğursuz saldırıcı
Hudâ: Allah
Hüdâ: hidâyet
Hâdim: Yıkan hedmeden
Tahlid edecek: ebedileştirecek

Kadir Mısıroğlu

49

BİRİNCİ devre Meclis zabıt kâtiplerinden olup bir çok, gizli celseye de iştirak etmiş bulunan **M'âbir İz Bey**, hâtırâtında Ali Şükrü Bey'in, şahsiyyetini tebürüz ettirdikten sonra şöyle demektedir:

«İşte bu esnada karşısına Topal Osman çıkarıldı. Eşkiyalıktan gelme, fakat Trabzon havâlisinde Pontusçular'a karşı yaptığı şiddetli tenkil savaşıyla bütün günahlarını unutturan Giresunlu Topal Osman, herkesin baş üstünde taşıdığı millî bir kahramandı. Çerkez Edhem ve emsali hükûmet âsileri ve bir takım İzmir efeleri o meyanda idi. Hepsi kendi mıntıkalarında büyük hizmetler etmişlerdi. Bu hizmetler günahlarına birer kefâret sayılmıştı

Topal Osman'ın yüzelli neferi bulan çetesi, Çankaya'da resmî muhâfız kıt'asının teşekkülünden evvel, orada **Mustafa Kemal Paşa'yı** koruma vazifesini görüyordu. Sonra bir muhâfız taburu teşekkül etti. Kumandanlığına da **İsmail Hakkı** (Tekce) tâyin edildi. Onlar da Çankaya'nın diğer tarafında mevzi aldılar. Artık **Osman Ağa'** nın çetesine lüzum kalmamıştı. Fakat kimse buna ses çıkarmaya cesaret edemiyordu. Meclisin polisi, komseri bile tabancasını kapıda bırakmak sûretiyle meclise girebilirken, bu çete efradı, pürsilâh hatta küçük bombalarıyle **«sellemehüsselâm»**. yânî hiç kimseden izin almak lüzumunu hissetmeden doğrudan doğruya meclise giriyorlar ve toplantı salonunun kapısını açıp içeriye bir kaç kişi toplu halde bakabiliyorlardı Bu çete, şehirde nizâm ve intizamı, hem de nizâmiye askerî kışlasında askerî disiplini bozacak tavırlar takınmaya başladı. Elbette bu gayr-i tabiî hâl devam edemezdi. Galiba «Bir taşla iki kuş vurulsun!» diye **Ali Şükrü Bey'in** izâle-i vücûdu **Topal Osman'a** havâle edildi.

Topal Osman, bir kere Ali Şükrü Bey'in hemşehrisi idi. Sâniyen, **Ali Şükrü Bey** kendisini çok takdir eder ve Karaoğlan'da Kuyulu Kahvenin karşısındaki Merkez Kıraathânesi önünde akşam üstleri her fırsatta karşı karşıya otururlar ve nargile içerlerdi.

Ali Şükrü Bey'in fâcia-i şehâdeti de oradan başlamıştı O zamanki söylentiye nazaran. Merkez Kıraathânesinde buluştuktan sonra Topal Osman'ın dâveti üzerine nargile içmek için Samanpa-

(Sayfayı Çeviriniz)

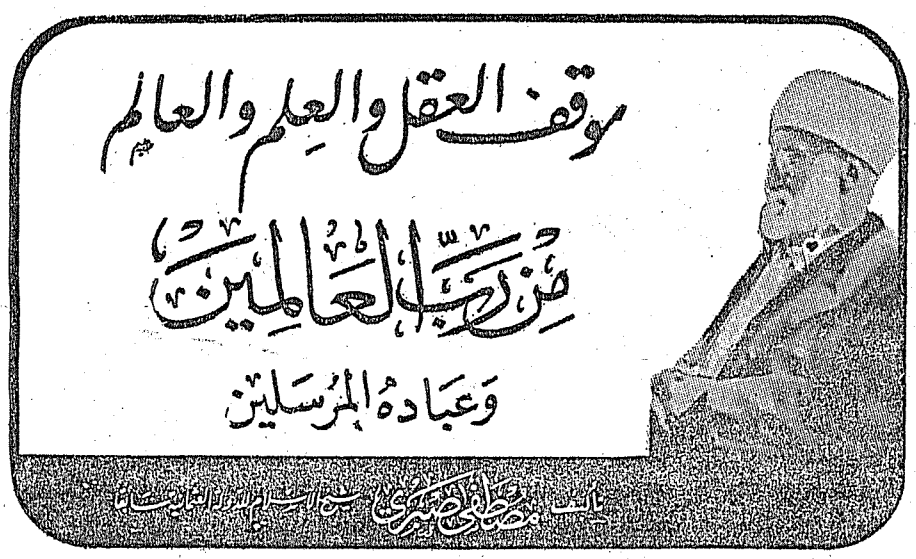

10

Halbuki, Devlet-i Osmaniye arâzisi dâhilinde her ferd tam bir hürriyet ve itmi'nâna mâlik olarak yaşamakta, Avrupa devletlerinden nefy-ü ihraç edilen eşhas o arâziye ilticâ ile ırz, can ve mallarından emîn bir halde her türlü refâhiyete nâil olmaktadırlar. O derecede ki, Devlet-i Osmaniye bugün bütün insâniyetin yegâne melce-i addedilse sezâdır. Hudâ göstermesin, Devlet-i Osmaniye dahi böyle bir meslek-i zulm ve mesâviye sapsa, emr-i cinâyette o devletlerden örnek alsaydı, arz üzerinde penah ve melcesiz kalan bîvaye mültecîlerin hâli ne olurdu?.. İşte yalnız bu vâkıa, o devletin ekallî hasenâtını teşkil eden insanlarından biridir ki, cins ve mezhebi ne olursa olsun her Osmanlı zuhur eden her fırsatta onu iftihar ile anar, böyle bir devletin tarihine bertafsil ittilâ için imtiyaz-ı mezkûr, en büyük sâiklerden addolunsa gerektir.»

Bir Muhammed Ferid Bey merhumun, rahmetli Osmanlı Devleti'ni İslâm Tarihi'nin arz üzerinde şeref haysiyeti müslimini müdâfaa ve muhâfazaya en ziyâde ihtiyaç gösterdiği bir devrinde, bu mukadder vazife-i celîleyi îfa hususunda, herhangi bir devlet-i İslâmiyenin varabileceği en yüksek mevkie vaz' eyleyen ânif-ül arz edilen sözüne bir de Osmanlı Devleti en sadvetli olduğu günlerde bile İslâmiyet onunla bir kuvvet ve izzet iktisab etmemiştir diyen Abdullah Annan'ın lâfına bakınız. Acabâ, Mısırlıların vatanperverliğine, fedakârlığına ve mücâhedesine ta'zim ve ihtiram ettikleri merhum Muhammed Ferid Bey'in Devlet-i Osmaniyeyi, İslâmiyet ve insaniyet nokta-i nazarından yükselten mâruz-zikr sarîh tezkiyesi mi yalancı, yoksa asıl yalancı, bütün Türk devletlerinin i'lâyı hak ve tebcil-i İslâm uğrunda bezlettikleri hidemâtı inkâra yeltenen ve hattâ Fransız ve İngilizler'in Mısır'a ve ehl-i sâlibin bilâd-ı Arabiye'deki hükümranlıkları, âtide bahsi görüleceği veçhile Osmanlı Devleti'ninki kadar kendisine ağır gelmiyen Abdullah Annan mı?

Mısır'ın vatanperver reisinin sözüne, «E R—R Î S A L E» de makalesi münteşir Abdullah Annan'dan fazla itimad olunursa, Osmanlı Devleti İslâm'ın düşmanlarına karşı bütün bekâsı müddetince cansiperâne müdâfaalarda bulunmasa, onun bugün meydanda duran zavallılığı garipliği daha alt asır evvel vukua gelecekmiş... Devlet-i müşârün-ileyhâ İslâm'ın garipliğine, felâketlerine göğüs gerdiği gibi, benî beşerden bilâ tefrik cins ve mezhep daha ne kadar garibin siyâneti için üzerlerine kanat germiş, hâmileri kesil - miş..

Bu müskit (susturucu) cevaptan sarf-ı nazar edilse bile, ehl-i salip harblerinin Şark İslâm'ında devam edegelen hecmâtı, Devlet-i Osmaniyenin zuhurunu müteâkip inkıtaa uğradığı ve devlet-i mezkûre sâyesinde bizzat salibiyyûn ric'ate mecbur edilerek sahne-i harbin kendi memleketleri dâhiline naklolunduuğ ve İslâm'ın asırlarca bu amîm tahavvül neticesinde satvet ve siyâdetini iâde eylediği münâkaşa götürmez bir hakikattır.

«İ b n-i R ü ş d F e l s e f e s i» müellifi ve «E l-C â m i â t ü» mecmuası sahibi F e r a h A n t o n: Şeyh Muhammed Abduh ile vaki münâkaşasında, şeyhin, Arap'tan gayrî müslümanlara hücum ile, İslâm'ı ifsad eden onlardır, demesine karşı (İbn'ür-Rüşd Felsefesi, Bab'ür-Redud sh. 174) «İslâmiyet-i hâzıra Acem'in ilminden istifâde etmiştir. Türkler de hayat-ı İslâm'ı kılınçları ile muhâfaza ettiler.» Bir frenk meselesinde: «Muhalled olmadan evvel yaşamak isterim,» denmektedir. Türk devletinin İslâmiyet'e hizmetleri inkâr olunamaz.» cevabını vermişti.

Aynı müellif şeyh'e cevap verdiği aynı sahifede: «Hükümdarlarımız Âl-i Osman'ın kurduğu devlet, Arap'tan arta kalan mirası tabiî bir intihab ile tevârüs ederek kendilerinde onu takliden bulunduğu ahvâl ve melâlden vikayeye kifâyet edecek kuvvet buldular.» dedikten sonra: «Arabın mirası, Devlet-i Osmaniye olmasa bu mertebeye varamadıktan sonra, belki ashabının zevâlinden sonra birkaç sene daha devam da edemezdi.» İlâvesinde bulunuyor. Bu şâhidin son fıkrası ihtimal ki, biraz mübâlâğalı düşen şehâdeti, Devlet-i Osmaniye'nin asırlar boyunca İslâm'ın mevcudiyetini muhâfaza ettiğine dâir olan büyük vatanperver Muhammed Ferid Bey'in şehâdetinden manâca farklı değildir.

Eski müslüman Türkler'in İslâm'ın iğlâsı uğrunda bezlettikleri hidemâtı, Abdullah Annan ne kadar inkâra yeltense de, Hak yardımcısız kalmaz. Hasan Habeşî imzasıyla bir zat 663 numaralı «E r-R i s a l e» de «S e l ç u k î l e r, İ s l â m 'da k u v v e t u n s u r u» ünvanlı bir makale neşrederek sözleri arasında: «... Kudret-i Rabbaniye Selçukîleri halk ile İslâm'ı tahlis etmeseydi, Devlet-i Abbasiye'nin düştüğü zaaf hayatına hâtime çekmek üzere idi...» Dedikten sonra, Kembriç tarihinden naklen: «Garb'a doğru teveccüh etmeleri de, İslâm'a yeni bir unsur kazandırarak müslümanlara Avrupalı müstevlilerin istilâsına karşı koymak imkânını verdi. Bahr-i sefîd (Akdeniz) sâhillerinden Hind hududuna kadar uzanan bir iklimi mahdud bir zaman için dahi olsa, bir hükümdarın riyâseti altında cem' ile Bizanslı ehl-i salibi geldikleri yere göndermeğe kudretini gösterdiler...» ibâresini yazıyor, ve yine aynı merciden naklen «Mısırdaki Devlet-i Eyyûbiye'nin te'sisi de onlara isnad olunmaktadır.» ilâvesinde bulunuyor.

Aynı muharrir yazdığı hâmişte de: «Y ü z e l l i m ü s l ü m a n h â n e d â n ı» ünvanlı eserinde rahâvete düşmüş olan İslâm kuvvetini ikaz ve ihya ettiler. Ve yeniden ehl-i salib'i ancak kendi himmetleri ile kaç defa hezimetlere uğratan İslâmiyete taassupla sarılmış ve bir harb nesli meydana getirdiler. İslâm Tarihi'nde Selçukîler'e o mühim mevkii te'min eden işte budur...» diye yazdığını bildiriyor.

(Devamı var)

Ali Şükrü Bey

zarı'ndaki evine gitmişler. (128) Odaya girildiği zaman orta yerde tabure gibi küçük bir şey ve karşılıklı arkalıksız hasır örme iki sandalye bulunuyormuş. Osman Ağa kapıya bakan iskemleye geçmiş. Oturmuşlar, lâkırdıya başlamadan önce hazırlanan iki nargile gelmiş. Bir taraftan nargile fokurdatırlarken, diğer taraftan da sohbet başlamış. Tam bu sırada kahveler getirilmiş. Ali Şükrü Bey, kahve fincanını eline alır almaz, Kara Donlu çete efradından dördü yağlı ipi Ali Şükrü Bey'in eğilmeyen başına geçirmişler. Ali Şükrü o esnada: «Osman! Yaktın beni!» demiş ve bir eliyle oturduğu iskemlenin hazırlarına can havliyle o kadar kuvvetle sarılmış ki, naşının avucunda o hasır parçaları görülmüş.

İşte: **«Bir cinâyet ki; cezalar ona nisbetle küçük!»**

İş meclise aksetti, meclis büyük bir heyecan içindeydi. Bu atmosferde havayı koklayan çeteden pür-silâh beş on kişi meclis müzâkere salonu kapısından eğilip içeri bakıyorlardı. Her zaman haklı gördüğü bütün hâdiselerde, o tiz ve keskin sesiyle Erzurum meb'usu **«Hüseyin Avni Bey»** söz istedi. O sırada, İcra Vekilleri Reisi olan Rauf Bey kürsüden izahat veriyordu. Hüseyin Avni Bey: «Raûf Bey! Kaatilleri biz sizden istiyoruz» deyince Raûf Bey «Kâtilleri mutlaka Meclis-i Âli'ye getireceğim» dedi ve bu sözü o kadar samimi ve o kadar candan söyledi ki, sanki kâtiller hapishanede elinin altındaydı.

Yine o zamanki söylentiye nazaran, Raûf Bey Ankara'nın Bâlâ kazasından bir jandarma teğmenini seçerek, jandarma taburuyla Osman'ın karargâhına sevketmiş, askerler, çadırların sınırına yaklaşınca silâhla karşılaşmışlar, jandarma da mukabele etmiş. Müsâdeme sonunda Topal Osman yaralanmış, çete efradı bunun üzerine teslim olmuşlar. Çarpışma devam ederken Osman Ağa'nın çetesine silâhlarını Çankaya'ya çevirmelerini emrettiği, fakat Râuf Bey'in daha jandarmalar hareket etmeden evvel Çankaya'ya telefon ederek, herhangi bir hâdisenin vuku' bulmaması için Mustafa Kemal Paşa'nın istasyon binasına gelmesini tavsiye etmiş olduğuda söylenenler arasında idi.

Osman Ağa'nın cesedi, Taşhan'ın önündeki meydana asıldı. Çetesi de silâhlarından tecrid edilmiş olduğu halde, muntazam bir şekilde Meclis'in önünden geçirilerek memleketlerine gönderildi.

Ali Şükrü Bey'in «kurb-ı Zül-Celâl»e tâyerân (uyan) eden mübârek rûhunun na'şı Hacı Bayram Câmii'ne getirildi. Meclis'teki bütün memurlar ve belki diğer devlet dâirelerinin memurları arasında yalnız ben, derin bir üzüntü içinde cenâzeye iştirak ettim. Hayatımda ilk taşıdığım tabut da, mübârek şehid merhûm Ali Şükrü Bey'inki idi.» (129)

---

128 — Mahir İz Bey, elli yıl sonra sırf hafızaya dayanarak hatırat yazdığından bu nokta da yanılmaktadır. Doğrusu Dr. Rıza Nur ve Rauf (Orbay) Beylerin hatıratlarında sarih olduğu üzere Osman Ağa'nın bir adamını göndererek, ayağından ameliyatla kurşun aldırdığı için çıkamadığını söyleterek Ali Şükrü Bey'i Çankaya'daki ikametgâhına çağırtmış olduğudur.

129 — Mahir İz — Yılların İzi, sh. 92 vd.

Sebil

DİL ve EDEBİYAT

Memleketimizde son devir şâirlerinden çoğu, eski lisan, üslûb ve temalar dolayısıyla yenilik cereyanları arasında kaybolup gitmiş ve kıymetleri anlaşılamamıştır. Bunlardan biri de, geçen sayımızda „ birkaç hafta devam etmek üzere „ şiirlerinden örnekler verdiğimiz Merhum Nâmık Necib Bey'dir. Okuyucularımızın, bilâhare kitap hâlinde takdimini de düşündüğümüz bu şiirleri, zevkle okuyacaklarından eminiz. Son zamanda, kelimelerin lâlettâyin bir sûrette alt alta sıralanmasını an'aneleştirmeye çalışarak bunları piyasaya şiir diye sûrenlerin karşısına, kendi irfânımızın malûm ve meçhûl bütün kıymetleriyle dikilmeyi zevkli ve şerefli bir borç sayıyoruz.

S E B İ L

Hayâl

Öyle câzibtir hiramın, kadd-i mevzunun senin,
Her gören mutlak olur, hayran-u meftunun senin.

Sen güzellik tahtının bir muhteşem sultanısın,
Başka dilberler bütün nisbetle mâdûnun senin.

Hüsn-ü Leylâ sendedir, isminde Leylâdır senin,
Gördü göz, divâne gönlüm oldu mecnunun senin!

Derdi senden aldı kalbim, bekliyor senden devâ,
Derde nâfi bir şifa yazmaz mı kanunun senin?

Gönlümün mihrabıdır canâ hilâl ebrûların,
Bir İlâhi levhadır ruhsar-ı gülgûnun senin.

Cezb-ü teshir eyledin kalbim senin emrindedir,
Pek derin te'sire mâlik sihr-ü efsûnun senin.

Geçmişin mecnunu varmış, yok mu şimdi ey felek?
Böylesinden hangi gün boş kaldı hamunun senin?

Bir zaman âsûde kalmazsın kederden ey Necib!
Bir dem olsun neş'elenmez kalb-i mahzûnun senin.

Nâmık NECİB

Takdir

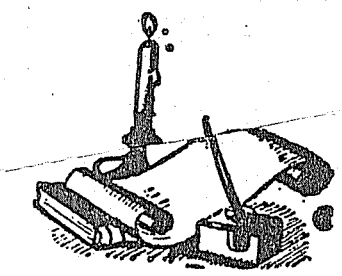

Leylî'nin hüsnünü mir'at-ı füsun etti felek;
Kays'ı sergeşte-i sahra-yı cünûn etti felek.

Bir şedid aşka düşüp dağ deviren âşıka bak;
Şer-i sevdasını âlude-i hun etti felek

Nice na ehli - şeref burcuna is'ad ederek,
Kadr-ü ikbalini rahşan-u füzun etti felek.

Kaderin hükmü fakat aksi tecelli ederek,
Nice âlî himemin kadrini dûn etti felek.

Bir zaman şöhreti âfâkı tutan kimseleri,
Sonra bir gün düşürüp har-u nigûn etti felek.

Dahli yok bunda onun, hep kaderin cilvesidir,
Sade bir sahnede temsil-i şûun etti felek.

Kiminin kalbini meşhun-i sürur eyleyerek;
Kiminin ruhunu mahrum-u sükûn etti felek.

Kudretin varsa eğer, kadrini bil, şükrünü bil,
Nice div pençe Nerimanı zeb'un etti felek.

Geçmişin toplayarak türlü musibetlerini,
Sanılır asrımıza nakl-i yekûm etti felek.

Nâmık Necib

TÜRKÇE'YE SÛİKASD

İSLÂMA SÜİKASDİN BİR CÜZÜDÜR...

Kadir Mısıroğlu

Önce şu hususu tebârüz ettirmeliyiz: Bizim lisan mes'elesinde ki tutumumuz, her ne pahasına olursa olsun eskinin müdâfaası tarzında değildir. Bilâkis, lisanın da ictimâî bir müessese olarak tabiî bir sûrette tekâmüle tâbi bulunduğunu hiç kimse inkâr edemez. Bizim itirazımız, bu tabiî tekâmüle hariçten yapılan maksadlı müdâhalelerdir. Üstelik bu müdâhalelerin İslâm'a karşı bir gâyeden doğmuş bulundukları gerçeği göz önüne getirilince, dâvâmızda ne derecede haklı olduğumuz kendiliğinden ortaya çıkar.

Lisan bahsinde eskiye ve hâsseten Arapça'ya düşman olanların maksadları, sırf lisânımızdaki Arapça mefhum ve lâfızlara münhasır değildir. Onların asıl gâyesi, İslâm irfanının babadan oğula asırlardan beri teselsül edip gelen mübârek ve feyizli tesirlerini izâle etmektir. Bunu geçen sene Cumhuriyet Gazetesi'nde yazdığı bir makalede mâhud Profesör Hıfzı Veldet Velidedeoğlu açıkça ifâdeden asla çekinmemiştir. Öteden beri İslâm'ı en münâkaşa edilmez gerçeklerine karşı bile şen'î taarruzlarıyla bilinen bu filasıl alevî olan eski profesör, adıgeçen yazısında meâlen «Gerici kültürün tesirinden kurtulabilmemiz için lisanımızda bu kültürün mümessili durumundaki Arapça kelimelerin topyekûn ayıklanması gerektiği» hususunu açıkça ifâde etmekte bir beis görmemiştir. Buradaki «gerici kültür» den muradın «İslâm irfânı» olduğundan asla şüphe edilemez.

Maksadın, ölümsüz Kur'an mâneviyâtını Türk Milleti üzerinden kaldırmaktan ibâret bulunduğu hususu, İslâm düşmanlarının sayısız itirafı ile tevsik olunabilir. Bugün Türkiye'de akl-ı selim sahibi hiç kimsenin bu hareketin «İslâm'dan uzaklaşma» temâyül ve maksadının emriyle girişilmiş bir hareket olduğu hususundan şüphe etmesi asla mümkün değildir. Hal böyleyken islâmcı olduğunu söyleyenlerin Arapça kelimelere düşmanlığını izah kabil midir?!..

Ancak bir kısım kimselerin, sırf bu mes'ele üzerinde lâyıkı veçhile durup düşünmemiş oldukları için İslâm düşmanlarının dümen suyunda yürüdüklerini, bunu, insiyakî bir sûrette tâkip ettiklerini de hesaba katmak gerektir. Demek oluyor ki, islâmî menşeli kelimeleri boykot edenlerin bir kısmı düşman telkinâtıyla idrak ve iz'anları bulandırılmış kimselerdir. Diğer bir kısmı ise, mes'eleyi dâvâlarının umûmî çerçevesi içinde ve bir mantık icâbı olarak kavrıyamamış bulunanlardır. Bizim târizlerimiz birinci katagorideki eşhasa râcidir. Onlar kanaatimizce İslâm'ı umûmî çerçevesi içinde mantıkî bir sûrette kavrıyamamış kimselerdir. Bu gibiler, ekseriya sözlerinin ana istikameti itibariyle islâmdan yana oldukları halde, fiilleriyle İslâm'ın dostlarına değil, düşmanlarına yardımcı olmaktadırlar.

Arapça ve Farsça'dan dilimize giren kelimelerin bir kısmı bugün Garp lisanlarından yapılan iktibaslarda olduğu gibi, bir ihtiyaca binâen alınmış değildirler. Bunlar, belki de malûmat furuşluk taslamak ve mustaleh (ıstılahlı) konuşmak temâyülündeki kimselerin eseridir. Ancak böyle kelimeleri dinamik olan hayat kendiliğinden tasfiye eylemiş, lisanımızda ancak bir ihtiyaca cevap verenler kalmıştı.

Edebiyât-ı Cedideciler'in bu mantıkla hareket ederek Arapça ve Farsça'dan lisanımıza ithal eyledikleri gayr-ı me'nus kelimeler onlarla birlikte tarihe karışmıştır. Bugün hiç kimse sırf Cenap Şehabeddin kullandı diye «güvercin» yerine «kebûter» kelimesini kullanmamaktadır.

Ancak bu gibi kelimeler son derecede mahdutturlar. Ve lisanımızda bir sâdeleşme hareketi başladığında, ihtimâl hareket sırf bu gibi kelimelere karşı olduğundan, o zaman buna hiç kimse itiraz etmemiş, bilâkis yardımcı olmuştur. Şimdi bu adamlar, kalksalar da bugün lisanımızda «hayat» gibi hayat dolu kelimelerin dahi nasıl kasten katledildiklerini görseler, ihtimâl başlangıçta bu harekete taraftar olduklarına bin kere pişman olurlardı!

(devamı var)

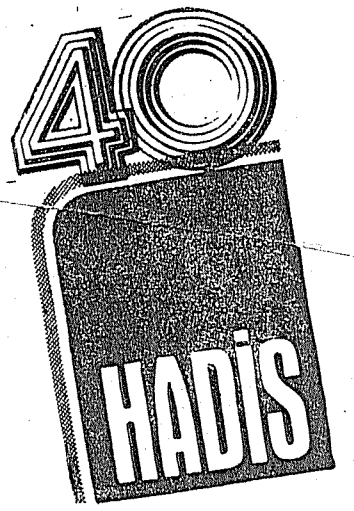

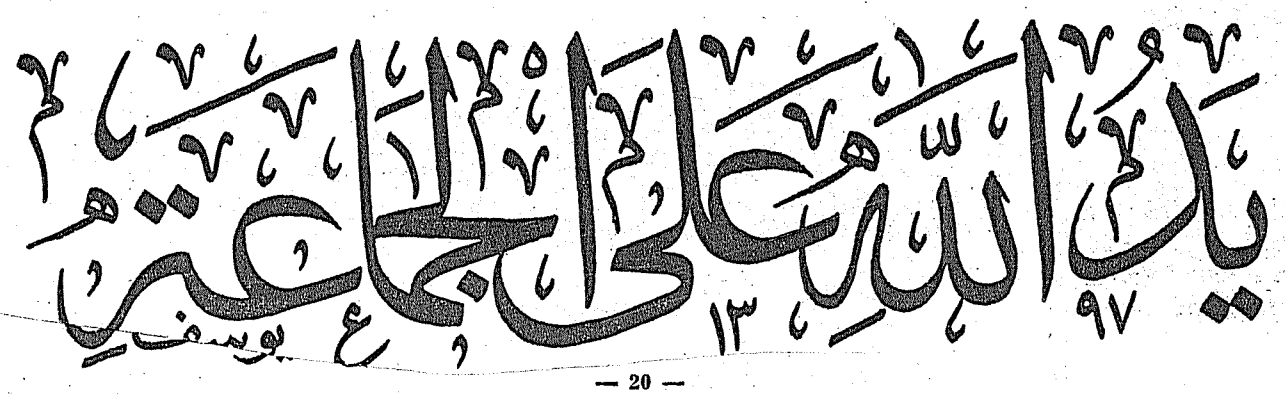

— 20 —

Hadîsi Şerif:

«YEDÜLLAHİ ALE'L-CEMAATİ»

Meâl-i Âlisi:

(ALLAH'IN ELİ CEMAAT ÜZERİNDEDİR)

Alfabe değişikliğinde dış Türklerin rolü

İslâm yazısı'na dair

CÜNEYD EMİROĞLU

— 11 —

HARFLERİMİZİN MÜDÂFAASI

(1926 Bakü Türkiyat Kongresinde Kazan Murahhası Alimcan Şeref Bey Tarafından Okunan Rapor)

— 8 —

Batı'nın Medenî Kavimleri niçin soldan sağa yazıyorlar? Bunun cevabı pek sâdedir. Dedeleri öyle yazmışlar, nihâyet bir an'ane meydana gelmiş vesselâm. Soldan sağa doğru yazılan yazının zuhuru öğle zamanlara âiddir ki, o zaman ortada ne kâğıt ve ne de kalem vardı. Harfleri kazarak taşlara yazarlardı. Zannımca yazının istikameti yani soldan sağa olması o zamanki yazı âletlerinden ileri gelmiştir Bir kere alışkanlık hâsıl olduktan sonra ise kâğıt ve kalem devrinde de yazının istikametini tabiî yola değiştirmek istememişlerdir. Demek oluyor ki, yazının ufak hareketlerinin istikameti de, satırların istikameti de Arap yazısında daha tabiî ve insanın adale hareketlerinin normal cereyanına daha uygundur. Böyle yazan adam urganı tersine örmek gibi çok zahmetli bir işle uğraşmamış olur.

2. Şimdi hareketin istikâmetinden, hareketin tarzına geçelim: Malûm olduğu üzere lâtin harflerini yazarken geniş hareketler yapmaya mecburuz. Arap harfleri ise, sitenografya işâretleri gibi sâde eğri büğrü çizgilerden ibârettirler. Bu hâl yazının sür'atini arttırmaktadır. Bundan dolayı sitenoğrafyada lâtin harfleri prensipleri değil, bu prensip kabûl edilmiştir. Acemîlere yazı öğretilirken ufak hareketler biraz güçlüğü duğuruyorsa da, bizim Kazanlı Türk muallimler işin başlangıcında çocuklara iri harfler yazdırmakla bu güçlüğün içinden çıkıyorlar.

3. Şimdi hareketin mikdarından bahsedelim: «Balta» kelimesi Arap harfleriyle yazılırken (noktaları da gözönünde tutarak) el hareketinin ancak sekiz dokuz hamlesi lâzım olduğu halde aynı kelimeyi lâtin harfleriyle yazarken el hareketinin onüç ondört hamlesi lâzımdır. Birçok kelimeler üzerinde yapılan tecrübelerden anlaşılmıştır ki; aynı kelimeleri lâtin harfleriyle yazarken yüzde otuz otuzbeş fazla hareket hamlesi lâzım gelmektedir.

Arap yazısı şu üç meziyeti hâiz olmakla beraber, noksanlıklardan da büsbütün berî' değildir. Meselâ noktaların bolluğu, satırın yukarı tarafında fazla çizgilerin bulunması, bazı harflerin kendisinden sonra gelen harflere bitişmemesi bu noksanlıklar cümlesindendir. Lâkin nokta koymak için sarf edilecek zamanı hesaba kattıktan sonra da, Arap harflerini yazmak sür'atinin lâtin harflerini yazmak sür'atinden, yüzde otuz fazla olmasını nazar-ı itibara alırsak, bu noktalar yüzünden gelen durgunluğu Arap harflerinin noksanlıklarından saymamaklığımız gerekir.

Her iki yazıyı iyice bilenler saati masa üzerine koysunlar da aynı lisanda olan kısa bir metnin önce Arab harfleriyle yazılanını sonra da lâtin harfleriyle yazılanını istinsah etsinler. Neticenin Arab harfleri lehine olduğunu kendi gözleriyle görürler. Kazan pedegoji mekteplerinde yapılan bir tecrübenin neticesini yukarıda nakletmiştik. Arab sistemi harflerin lâtin harflerine nisbetle bunca üstünlüklerini nazar-ı itibâre alarak, eskiden de harf ve imlâ mes'eleleriyle pek çok uğraşmış olan **İmad Nogay Beyefendi** bugün Kazan'da stenografyayı sağdan sola doğru yazılmak üzere Kazan Türkçesine uygunlaştırmakla meşguldür. İlk tecrübeler neticenin iyi olacağını göstermektedir.

Hukukçular—Mülkiyeliler Dayanışma ve Araştırma Derneği...
İktisatçılar—İdâreciler—Mâliyeciler Dayanışma ve Araştırma Derneği...
İslâm Hukuku Araştırma Merkezi...
ŞİHEM-BİR...

Sebil Yayınevi'nden
2 EŞER DAHA..

«Müslüman Türkiye» Mücâdelemiz
Selâhaddin Eş
Fiyatı : 50 LİRA

ŞERİAT'DEN LÂİKLİĞE
Sâdık ALBAYRAK
Fiyatı : 40 LİRA

İSTEME ADRESİ
1) Sebil Yayınevi, PK. 808 İstanbul
2) Derya Dağıtım, Babıâli Cad, Nu: 52/1 Cağaloğlu — İSTANBUL

Ak Yıldız
MENSUCAT
KİLİM ve BATTANİYELERİ
AHMET AKYILDIZ
MAĞAZA : Çakmakçılar, Tarakçılar Cad.
Büyük Ticaret Han No. 7 İSTANBUL
☎ : 26 55 25

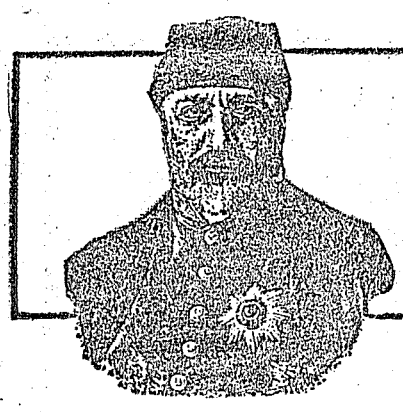

حقایق البیان فی حق جنتمکان سلطان عبدالعزیز خان

Hakaayık-ül Beyan Fî Hakk-ı Cennetmekân Sultan Abdülaziz Han

Sâdeleştiren ve tahşiye eden: YAŞAR KOÇAK

23

Cinayet şebekesinin ortaklarından biri olan Mütercim Rüştü Paşa, bu hadiseden beş yıl sonra Sultan Hamit merhum tarafından kurdurulan Yıldız Mahkemesindeki ifadesinde bu hususu itiraf etmiştir.

2 — Hükümet bu vak'a için ciddi bir adlî tahkikat yaptırmamıştır. Ondokuz doktora imzalattırılan ve emniyet verecek her türlü vasıftan mahrum bulunan bir raporla iktifa edilmiştir. Meselâ vak'anın şâhidi olan veya birçok bildikleri bulunan yüzlerce saraylı ile merhumun âile efradından gerekli soruşturma yapılmamıştır. Tarihçi Abdurrahman Şeref Bey'e göre, câriyeler «Asla intihara kâil olmayıp hep şehâdetten bahsetmişlerdir.» gerçi sonradan son Halife Abdülmecit Efendi gibi bazı şehzadelerin intihardan bahsetmiş oldukları malûmdur. Bunlar vak'a sırasında yaşça çok küçük olmaları sebebiyle hakikate nüfuz imkânından mahrum bulundukları gibi bu beyanların da Sultan Aziz merhumun hasımları ile onların «etraf»larına karşı duyulan bir endişe ile söylenmiş siyasî sözler olduğu muhakkaktır. Daha ziyade tahta varan yolda birtakım muarız ve mânîler ihdas etmemek ve bir siyasî gaf yapmamak maksadıyla bir nevi kelâm rüşveti olarak ortaya çıkmış bulunan bu gibi beyanlara mukabil hâdise sırasında temyiz iktidarı bakımından tamamen yetişmiş bir durumda bulunan birçok saray mensubunun «şehadet»ten bahsetmiş olduklarını hatırdan uzak tutmamak lâzımdır. Bunlardan o zaman elli yaşlarında bulunan ve gayr-ı matbû bir divanı olan merhumun ablası Adile Sultan, onun için yazdığı mersiyede bu cinayeti yana yakıla anlattıktan sonra :

«Nasıl hemşiresi bu Âdile yanmaz o Hâkâna,

Ki kıydı bunca zâlimler karındaşı cihan bâna.»

Demektedir. Saray çevrelerinin müşterek his ve kanaatlerini terennüm eden bu mersiye ortada dururken politik ve temyiz kudretinden mahrum kimselerden sadır olmuş bulunan beyanlara itibar edilemez.

3 — Sultan V. Murad'ın cülusunu tebrik için İstanbul'a gelen Bursa Valisi Veliyüddin Paşa, vak'a günü Hüseyin Avni Paşa'nın Kuzguncuktaki yalısında bulunuyordu. Bu sırada paşanın «dik dik ve sık sık» pencereden karşı sahildeki Fer'iye Sarayına bakması Bursa Valisinin dikkatini celbetmişti. Nihayet karşıdan cariyelerin feryadı yükselince hazır bulundurduğu beş çifteli kayığına atlayarak herkesten evvel vak'a mahalline ulaşmıştır. Bu tutum onun hadiseden evvelce haberdar bulunduğunu ve kulağı kirişte beklediğini gösteren aldatmaz bir delilidir.

4 — Hadiseden sonra Sultan Aziz merhumun aslında katline memur edilmiş bulunan güya muhafız ve iki üç lira maaşlı bekçi makûlesine o zaman bir general maaşı olan yüzer altın aylık bağlanmıştır. Ayrıca da ellerine otuzar altın bahşiş verilerek memleketlerine gönderilmişlerdir. Eğer iddia edildiği gibi hakikaten birer cellât değil de muhafız olsaydılar böylesine taltifleri yerine tecziye edilmeleri gerekirdi. İnkârı gayri kabil bir hadise olarak muhafazalarına (!) terkedilen bir şahsı muhafaza edemiyerek onun ölümüne sebep olduklarını kabul etmek gerekmez miydi?.. Bu da onların muhafız değil, hususî surette tutulmuş cellâtlar olduklarını gösterir. Zaten eski pehlivanlar arasından seçmişlerdi.

5 — Su yerine zemzem içecek kadar dindar olan, hal'ini gayet mütevekkilâne karşılayan, halefini tebrik eden, hal'i takip eden günlerinde de bütün vaktini namaz kılmak ve Kur'an-ı Kerim okumakla geçiren bir kimsenin dinen haram olan intihara baş vurabileceğini kabul etmek için ortada hiçbir ciddî ve ruhî sebep mevcud değildir.

(Devamı var)

millî sanâyide

UĞURGÜL

DÖKÜM SANAYİİ

ELEKTRİK SANAYİİ

MAKİNA SANAYİİ

TAKIM SANAYİİ

ELEKTRONİK SANAYİİ

sanayide uğurgül lider

FABRİKALAR

1 — Validesuyu Cad. No. 1/1
KÜÇÜKKÖY — İSTANBUL
Tel. : 23 31 16 — 23 30 11

2 — Cennet Mah. Hürriyet Cad.
No. 27/A KÜÇÜKÇEKMECE — İSTANBUL
Tel. : 73 08 31

MERKEZ

Muradiye Cad. No. 49/1
Saf Han SİRKECİ — İSTANBUL
Tel. : 26 71 50 — 26 71 51
Telex : SARP 22901

İST. TEŞHİR ve BAKIM SERVİSİ

İ.M.Ç. A Blok No. 2539
Tel. : 26 26 58 UNKAPANI

ANKARA SATIŞ BÜROSU
Anafartalar Cad. Adliye Karşısı
Sakarya Apt. Kat: 3 No. 50
Tel. : 10 77 38 ANKARA

İZMİR SATIŞ BÜROSU
Fevzipaşa Bulvarı Çankaya Cad.
Yılmaz Han Kat : 5
Tel. : 13 74 30 İZMİR

ADANA SATIŞ BÜROSU
Ziyapaşa Bulvarı No: 65 Taştepe
Ap. Asma Kat Tel : 22 225 ADANA

HÂKİMİYET NASIL OLSA HALKDA DEĞİL Mİ?

ADESE
MEHMED SAFFET

HATIRLIYACAKSINIZ, geçen haftaki yazımızda Türkiye çapındaki sahne eserinden bahsetmişdik. Meğer oyuncular arasında 100 milyonlar harcayan iş adamları da varmış. Oyun, bütün heyecânıyl paralar pullarla devam edip gidiyor. Ancak öyle sanıyoruz ki, bu yazıyı okuduğumuz sıralarda baş rolleri oynıyanlar arasında, bir takdim te'hir ortaya çıkacaktır. Hani kukla oynatırken bile hep karagözün sesi duyulmaz, biraz da hacivat ortalığı şenlendirir!..

Hâkimiyyet milletindir yani **halkındır** diye başlıyan terânelerden sonra, bir cümbüşdür gidiyor Hâkimiyet nasıl olsa halkın olunca, iş adamı denilen patronlar da halkdan birer kişi bulununca değil mi efendim, hâkimiyet biraz da Koç'un, Sabancı'nın, Eczacıbaşı'nın olmussa neye şaşalım?.

Hâkimiyet Allah'dan alınır da (Allah'ın yarattığına verilirse, yani hâkimiyyet halkın olursa, elbette başka netîce beklenemez...

Sonra hesab basit:

10 bin rey, diyelim ki bir meb'us çıkarır.

10 milyon lira neye bir meb'us koparmasın?

İşte iki şık. İkisinde de ipin ucu halkda...

Yani 10 binlerce reyi veren halk da, 10 adet 10 milyonu 10 baş için veren 3 patron halkdan değil mi?.

100 milyonları seçim zamanları parti patronları ne için harcıyordu? Elbetteki meb'us kazanmak için... Peki bu beride de meb'us kazanmak için 3 patron 100 milyon harcamışsa, bunun neresi ayıp?.

Hâkimiyet halkın beyim!

Nedir bunca şekvâ, ah ü enîn, feryâd ü figan, bunca hüzün?.

Oyun iki asra yakındır **HAKİMİYET HALKINDIR** kâidesine göre oynanacak diye yırtınılmıyor mu?. Ve hakîkaten de sandıklar halkın reyine açık değil mi?

Öyle ise netîceler başka mı olacakdı?. Hâkimiyet halkındır kâidesi işlemeye başladı mı, netîceler daha sökün etmeye başlamadan hükmü konduracaksınız: Oyun başlamıştır, cümbüşe açılsın meydan, ne çıkarsa bahtına!

10 milyona bir meb'us mu?.

Yadırgamıya gelmez, ne çıkarsa bahtına dedik..

Bereket ki 10 milyon!. Ya 10 bin olsaydı!

Olur mu olur. Gene adamlar insaflıymış. **10 milyon 10 kişiye taksim edilmekle sosyal adâlete bir nevî eyvallah da denilmiş oluyor, fenâ mı?. Patronlardan aşağı doğru bir akış ve kayış da bahis mevzuu. Bakmışsınız, bu 10 adet 10 milyonu, zekâtlarına** saymışlar!. Olur mu olur, ne var bunda?

Hâkimiyet halkın beyim!

Üç patron halkdan değil mi?.

Sandıklara giren 10 binlerce re'yin sâhibleri halk oluyor da ceplere giren 10 milyonların sâhibleri niye halk olmuyormuş?.

İkisinde de gâye nedir, gâye meb'us çıkarmak!.

Ama metod farklı, olsun.. İki metod (usul) de, **hakimiyetin halkda** oluşuna tıpatıp uygun ya!.

Belki milyoncuklarla meb'us îmâlâtı, daha iktisâdî ve daha millî menfaatlara uygun. Re'y ile yapılan imâlatda pekçok yorulunup, milyonlarca vatandaş işli güçlü oluyor Gene bu yolla pekçok zaman ve iş kaybına uğranılıyor. Üstelik 10 binlerce partili kıyâsıya çene çalıp biribirlerinin cemâziyevvellerini hallaç pamuğu gibi göğe savuruyor. Sinirler gerilip ud gibi ses verir oluyor. Hatta hatta nice evlâd-ı vatan, seçimlerde hayatını kaybedip ne şehîddir ne gâzî bile oluyor!

Hulâsa eğer maksat halk irâdesiyse; ve cümle patronlarda halk sayıldığına göre, bu milyoncuklu yol daha sessiz sedasız, kimsenin burnunu kanatmayıcı bir usûl olamaz mı?. Bu yolla meb'us imâlâtı da denenemez mi?.

Nasıl olsa hâkimiyet halkda beyim!

Nasıl olsa, bir zamanlar meb'uslar, ta'yinle iş başına geliyordu. O zaman da **hâkimiyet halkdaydı!..**

Şefokraside, meb'usları Ankaralı patronlar tesbît ediyordu. Şimdi de milyonlu patronlar ta'yîn ediverse fenâ mı olur?

Üstelik Ankaralı patronların meb'us ta'yîn etdiği zamanlar, yukardan aşağıya para pul da akmıyordu. Ama şimdi, 10 milyonlar şırıl şırıl nasıl da akıp gider... Ve bu, hem, **hâkimiyet halkındır** adını alır; hem de sosyal adâletin pek, güzel bir işleyişi olur!

Sonra en büyük bir fâidesi de, **«devrimciler»** için olmuş olur. Mâlûm ya devrimlerin en büyük husûsiyyeti, «süreklilik» arzeder oluşudur! Hani biliyoruz ki devrimler bir noktada oturup kalmaz, ilerici bir metamorfoz ile devamlı tekâmül edecekdir...

İşte halk hâkimiyeti devrimi de, tayinli, sandukalı meb'us îmâlâtından sonra, kasalı - keseli meb'us îmâlâtı «sürecine» bordolamış olur!

Böylece, **hâkimiyet halkındır devrimi**, asrın sür'atine muvâzî bir **«evrim»** ile hedefine biraz daha yaklaşmış olmaz mı?

«Devrimler süreklidir» kâidesi de, böylece, işleme imkânına kavuşur. Meselâ **Atatürkçülük devrimi** bile böyle bir sürekli devrim olmanın içinde, mütemâdiyen **«evrim»** eyleyip eyleme geçdi. Ve tekâmül etti. Bugün en baş resmî ağızlar ve çeneler, kızıllar için **«Komünisttirler ama Atatürkçü gençlerdir.»** demedi. Değil mi efendim?

BUGÜN bakmışsınız, **«Komünisttirler ama Atatürkçe gençlerdir!»** diyen mantık ve akıllar yarın **«Faşistdirler ama Atatürkçü»** de diyebilir. Yarından sonra mı? Ha o zaman da, devrimler sürekli olacağına göre şöyle bir mantık ve akıl ziyâfeti çekilebilir: **«Atatürkçü değildirler ama bu gençler Atatürkçüdürler!»**

Ne diyorduk bu iş hâkimiyet işidir. Hâkimiyyet, hak'dan halka geçdi mi, akıl da, mantık da derhal sahneye zıplar, ve öyle bir oyun oynanır ki, tadına doyum olmaz!

Bakın biz, giden hükûmetle gelen hükûmetden bahsedecekdik! Girizgâh yapalım derken neredeyse yazımızı bitireceğimiz satırlara geliverdik. Ama zararı yok. Karaoğlan Ak günlü hükûmetini hele bir kursun. Bakalım dut yemiş bülbül gibi sesi soluğu kesmek sırası kiminmiş?

Karaoğlan hükûmeti kurunca ne olur? Yani oyun devam etmesine eder de, başka ne olur?. Evvelâ Karaoğlanın elinde sihirli değnek var zannedenler şunu anlar ki, Karaoğlanın elinde ancak çoban sırığı vardır, o kadar!.

Bir de...

Evet, içim yana yana yazacağım ama yazacağım işte:

Biraz aklımız başımıza gelir!

Bin nasihatden bir musibet yeğdir demiş ecdâd...

Hâkimiyetin, çift oynayan locaların parmaklarında oldu... da daha iyi anlaşılır. Ama olan kime olur? O ayrı, Hâkimiyet Hakda olmadığı müddetçe zâten kaybetmenin mahkûmu olanlar için olan kime olur?

Sebil

herşey nak için

Haftalık tarafsız siyâsî edebî tarihî gazete

Yıl: 7 Sayı: 106/Fiyatı: BEŞ LİRA

Sâhib ve Başyazarı KADİR MISIROGLU

İDAREHÂNE Vilâyet Hanı Kat. 3

Nu. 204 207 — İstanbul Tel 26 38 96

ABONE Yıllık 200 TL 6 aylık 100 TL.

Posta Çeki Numarası: 97446

Dizgi: Sebil Mat Baskı: Fazilet Mat.

Umûmî Tevziat: UKAZ

سبيل

جريدة اسبوعية، سياسية مستقلة، تاريخية ادبية

ص.ب: ٨٠٨ استانبول - تركيه

Sebil

everything

Devoted to the Truth (HAQQ)

Political and Literary Weekly

An independent Muslim Historical,

Representative of Germany

33 Braunschweig Ekbert Str. 24

Phone : 0531 - 85033

Postscheckkonto Nr 37938 — 300 Hannover

A. RÜŞTÜ BANAZ — HASAN DAMAR

P.O. BOX 808 İstanbul TURKEY